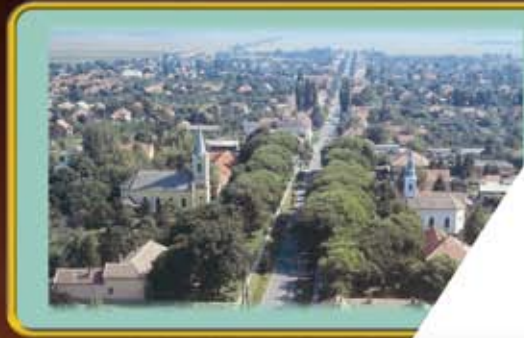

Ára: 230.-Ft

RÁKÓCZI Lapja

Rákóczi falviak Lapja

2008. Kilencedik szám

Reneszánsz év-2008

Pugnati cu Gyula duce trasi
uano.

Rákóczi falva

A reneszánsz szó jelentése: újjászületés. Mondhatnánk, hogy újjászületnünk nem volt időnk, hiszen fiatalok vagyunk, még innen a 130. születésnapon. Rákóczi falva, ez a Tisza bal partján fekvő település - újkori története szerint - 1883 óta létezik.

És mégis volt időnk újjászületni, mert ez a hely évezredek óta lakott. Legkorábban a bronzkor elején, 3800 évvel ezelőtt temetkeztek ide. A római kor alatt Szeged és még néhány település mellett Rákóczi falva is ismert, lakott település volt, mint fontos átkelőhely a Tiszán.

Varsánypuszta - településünk elődje - nevével először 1075-ben találkozunk, a Szolnokot mezővárossá nyilvánító oklevelben.

A mai Rákóczi falva és környéke területét 1411-ben Zsigmond elesezte Bukovics György ráci fejedelemmel, 1461-ben pedig Mátyás király Szilágyi Mihálynak adományozta. A török hódoltság kezdetén a környék egyik legnépesebb települése volt, lakossága a 15 éves háború alatt megritkult, s bár létezik a XVIII. században is, elveszti korábbi jelentőségét. A település a törökkor végén pusztult el. Thaly Kálmánnak a Rákóczi-kor történetirójának kutatásai szerint III. Rákóczi Ferenc 1704-ben Szegedről idetelepítette a lakosságot. Az 1704. és 1706. között épített kastély lett a központja az uradalomnak. A szabadságharc leverése után a kastély báró Malonyai, majd a kincstár tulajdona lett.

Voltunk város évszázadokig, majd mezőváros. Lettünk falu, község, nagyközség. És reményeink szerint a közeljövőben ismét város...

Újjászülettünk. Ézredeves tudás és lélek van a földben, a kövekben, a Tisza kanyarulatában. Bennünk.

A reneszánsz ember egyik jellemző vonása az univerzálisra, azaz a mindenoldalúságra való törekvés. A reneszánszban a tehetség, a virtus egyszerűen egyet jelentett a sokoldalúsággal. Rákóczi falva reneszánsz falunak vallja magát. Nyitott polgárai sokfélelegere, tehetségére. Éppen e sokféleségben rejli egyedisége biztosítja újjászületése, folytonos megújulása lehetőségét.

Rákóczi falva, 2008. november 7.

Zóth Lajos
polgármester

Császiné Csáti Réka
intézményegység-vezető

Simon Anna
8. osztályos diák

Reneszánsz év - 2008

RENEZÁNSZ ORSZÁGJÁRÁS

November 7-én, pénteken a Varsány Községi Ház volt a reneszánsz országjárás következő állomása. A Magyar Művelődési Intézet támogatásával lépett színpadra a Sebő-együttes, akik a „Reneszánsz dalmokverseny” című előadásukról így vallottak: „A reneszánsz ma is velünk él szokásainkban, viseletünkben, meséinkben,

eszközeinkben, legfeljebb nem tudunk róla. Mi megmutatjuk, hogy a népzene és az irodalom mit őrzött meg és használt fel belőle az elmúlt félezer évben. A régi öregek, akiktől népzene-t gyűjtöttünk, sokszor mondták: az

éneklés gyógyít. Ezek szerint a dal az orvosság, a költő az orvos. Előadásunkhoz a legnagyobb doktorokat hívjuk segítségül (Janus Pannonius, Balassi, Horatius, Csokonai, Berzsenyi, József Attila, Nagy László, Weöres Sándor), és a végén Lázár Ervin professzortól még azt is megtudjuk, hogyan kell verset írni.”

Az országjárás során a Reneszánsz Nagy Könyv is

eljutott településünkre, mely kötetbe bejegyeztetett, hogy mit jelent Rákóczi falva számára a reneszánsz. (A Reneszánsz Nagy Könyvbe bejegyzett gondolatok a belső borítón olvashatók.)

Cs. Csáti Réka

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Barátság határok nélkül

...Az úgy kezdődött, hogy mintegy 1000 évvel ezelőtt körülbelül egy időben megszületett Közép-Európa két új keresztény állama: I. Mieszko lengyel uralkodó és Szent István magyar király fejére is korona került...

De ne menjünk ilyen nagyon hátra az időben, mert hosszú lenne a két nemzet történetének immár legendás barátságáról írni. Egyébként is: avatott szerzők tollából könyvtárnyi szakirodalom áll minden érdeklődő rendelkezésére e témából. A helyi sajtó bűvárlói pedig többé-kevésbé pontosan tudják, hogy Szolnokon s annak környékén ma is élnek lengyelek, bár ők nem ezer esztendeje, csak mintegy 10-20-30 éve élnek közöttünk, hiszen ide házasodtak. Közöttünk élnek családjukkal, lengyel szívű magyar polgárként. Sőt: saját önkormányzatuk is van. Anyanyelvüket és hagyományukat őrzik, továbbadják, s komoly részesei és alakítói a mai magyar-lengyel kulturális kapcsolatoknak is.

Mert a barátság nemcsak nagyban (államok között), hanem kicsiben, azaz települések viszonylatában is él. Jó tíz esztendeje talált egymásra a kislengyelországi Wierchoslawice és Rákóczi falva. A kapcsolat azóta is folyamatos, a két település egyre többet tud egymásról, s ennek elősegítői a kölcsönös találkozók, baráti látogatások. Rákóczi falvára rendszeresen a júliusi aratóünnepre érkeznek lengyel vendégek, Wierchoslawicében pedig a kora őszi pontyünnep ad alkalmat arra, hogy az érdeklődő magyar partner bepillantasson a mai lengyelországi életbe.

Így adódott ez 2008. október 3-4-én is, amikor is Rákóczi falva és a szolnoki Lengyel Kisebbségi Önkormányzat küldöttsége együtt utazott a dél-lengyelországi Tarnów környéki Wierchoslawicébe.

Az útítársak – gyors bemutatkozás után – Tóth Lajossal, Rákóczi falva polgármesterével az élen, nyolcan, egy kicsiny autóbusszal, szép napos időben indultak útnak, s (Miskolc, Kassa, Lőcse érintésével) átkelve a szlovák és lengyel határon, jócskán az esti órára érkeztek Tarnóba, ahol elszállásolták a társaságot. A vendéglátók kiváló szervezőképességét mutatja, hogy valamennyi testvértelepülés küldöttségét egy hotelben sikerült elszállásolni, s a vendégeket fogadó vacsorát is a szálló éttermében szolgálták fel. A Crystal Hotel Park valamikor sport- és munkásszállóként működött a város szélén, s az utóbbi tíz esztendőben értő kezek alakították át

komfortos szállodává, 2-4 ágyas szobákkal.

A szerencsés megérkezés és szobafoglalás után szinte csak egy kézmosásnyi időt engedélyezett a küldöttség vezetője a társaságnak, hiszen már útközben telefonon érdeklődtek a vendéglátók a hollétünkről, s nemigen illett a szépen terített asztal mellől késni. De mint kiderült, este nyolc óráig még csak a szlovák vendégek jöttek meg, a magyarok másodikkal érkeztek. Házigazdánk, Wiesław Rajski úr, Wierchoslawice polgármestere nagy örömmel, ajándékkal és az alkalomra írt emléklappal köszöntötte az érkezőket. Régi barátok meghatottan ölelkeztek össze, az új ismerősök pedig érdeklődő tekintettel fürkésztek egymást, s a salátákkal, sült hallal, vodkával terített asztal mellett hamarosan megindult a beszélgetés is. A szerencsésebbek – néhányan akadtak közöttünk ilyenek – lengyelül is tudtak szót váltani, de voltak, akik csak tolmács segítségével értették meg egymást. A még élelmesebbek aztán találtak egy harmadik közös nyelvet: leginkább angolt vagy németet a társalgásra.

A magyar küldöttséggel szemben kapott helyet a szlovák delegáció. Egy igencsak szimpatikus úr, a szlovák testvérváros egyik képviselője nagy-nagy érdeklődéssel fordult felénk, s névkártyáján nem kis meglepetéssel olvastuk a nevét: dr. Józef Kosuth. Kiderült, hogy iskolaigazgató, s nagyon büszkén viseli

a magyar történelmi nevet.

Cseh, német és lengyel vendégek is érkeztek még az este folyamán, s a beszélgetés jócskán az éjszakába nyúlt.

Másnap már korán talpon kellett lenni, hiszen a házigazdák nagyon szép és gazdag programmal vártak bennünket. Reggeli után szomorú esős időben indultunk útnak, hogy a Tarnów közeli Dębno várát meglátogassuk. Tarnów neve talán többet mond minden olvasónak, ha megemlítjük, hogy itt született József Bem, az 1848/49-es szabadságharc nagy hírű generálisa, akinek földi maradványait is a város őrzi. Körülbelül Szolnok méretű kisváros, itt vezetett valamikor Tokaj és Krakkó között a „bor út”. Mintegy 20 kilométernyire dél-nyugatra innen található a dębnoi vár, a Dębiński-család ősi fészke, mely csaknem teljes épségben fennmaradt ránk, s a lengyelországi késő gótika világi építőművészetének egyik legszebb darabja. Karbantartása, gyűjteményének gyarapítása, kiállításai a vármúzeum vezetésének, valamint a Tarnóvi

szlovák testvérváros egyik képviselője nagy-nagy érdeklődéssel fordult felénk, s névkártyáján nem kis meglepetéssel olvastuk a nevét: dr. Józef Kosuth. Kiderült, hogy iskolaigazgató, s nagyon büszkén viseli

a magyar történelmi nevet. Cseh, német és lengyel vendégek is érkeztek még az este folyamán, s a beszélgetés jócskán az éjszakába nyúlt. Másnap már korán talpon kellett lenni, hiszen a házigazdák nagyon szép és gazdag programmal vártak bennünket. Reggeli után szomorú esős időben indultunk útnak, hogy a Tarnów közeli Dębno várát meglátogassuk. Tarnów neve talán többet mond minden olvasónak, ha megemlítjük, hogy itt született József Bem, az 1848/49-es szabadságharc nagy hírű generálisa, akinek földi maradványait is a város őrzi. Körülbelül Szolnok méretű kisváros, itt vezetett valamikor Tokaj és Krakkó között a „bor út”. Mintegy 20 kilométernyire dél-nyugatra innen található a dębnoi vár, a Dębiński-család ősi fészke, mely csaknem teljes épségben fennmaradt ránk, s a lengyelországi késő gótika világi építőművészetének egyik legszebb darabja. Karbantartása, gyűjteményének gyarapítása, kiállításai a vármúzeum vezetésének, valamint a Tarnóvi

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Területi Múzeum feladata, hiszen annak egyik önálló részlegét képezi.

De természetesen magyar vonatkozása is van ennek a kicsiny, ma is lakható várnak. Wesselényi Ferenc tulajdona volt abban az időben, amikor Balassi Bálint ide menekült török üldözői elől. De itt született a Célia-ciklus kilenc szép szerelmes verse is. Bizonyítván, hogy jó Balassi Bálint nemcsak a szolnoki várkapitány feleségének, Losonczy Annának volt igaz szívé, szerelmetes híve... A mai látogató, miután átkelt a

várarkot átívelő fahídon, s bebocsátást kapott a macskaköves, zárt udvarra, a bejáratnál balra máris Balassi Bálint emléktábláját láthatja. Az első emeleten pedig Balassi lakószobáját, ahová szinte minden magyar elzarándokol, ha egyszer erre jár. Néhány esztendeje egy több országon átívelő középiskolai tanulmányi verseny döntőjének színhelye volt a vár, melynek témája a magyar reneszánsz irodalom és Balassi költészete volt.

Ámulattal jártuk körbe a kedves, otthonos kicsiny várat, gyönyörködve néztük szép, faragott-intarziás bútorait, lakószobáit, borospincéjét és konyháját. A várudvar manapság nyaranta lovagi tornák színhelye, ahol is a vár legendája nyomán kialakult szokás szerint Tarlówna kisasszony arany varkocsáért küzdenek meg a vitézek s lovagok a középkori hagyományok rendje és módja szerint. Más forrásokból tudható,

hogy e tornákon a Károly Róbert alapította Szent György Lovagrend mai magyar lovagjai is igencsak jelesen vetélkednek! Ezért aztán a magyar Anjouk lobogója is látható a várfalon.

A Balassi-emlékek után a porąbkai szent barlanghoz vezetett utunk. A lourdes-i szenthely ihlette, domboldalra épített imádkozó- és búcsújáró hely néhány szép, meghitt perccel hozott. Gyógyforrásához még az eső ellenére is visszament fájós lábú útitársunk, hogy igyon belőle néhány kortyot.

Sajnos, az időjárás elmosta a délutáni szabad ég alá tervezett programokat, de így ebéd után egy gyors ajándékvásárlást is beiktathattunk. Azután a wierchoslawicei önkéntes tűzoltóság kultúrházában, ünnepösen hallgattuk végig házigazdáink köszöntő szavait. Dél-Lengyelország erdői és halastavai gondoskodtak az étkekről: füstölt és rántott ponty, zöldecsés és gombasaláták, s nem utolsósorban finom sütemények vártak ránk. No meg egy remek zenekar, akik Csehországból érkeztek, fáradhatatlanul húzták a talpalávalót. S lehet, hogy a délutáni néhány korty finom forrásvíznek köszönhetően perdült táncra már említett útitársunk az ünnepi vacsora után a bájos tolmácsnövel...

Ekkor adtuk át lengyel barátainknak a magunkkal vitt ajándékokat, s ők hasonló kedvességgel viszonzták azt. Az esti beszélgetés folyamán új barátságok is születtek: delegációnk vezetője meghívta a szlovák dr. József Kosuth urat, ismerné meg Rákóczifalvát ő is.

Sajnos, egyszer minden jó véget ér: késő este mentünk szállásunkra, hiszen másnap (vasárnap) reggeli után már hazafelé indultunk. A reggelizőasztalnál még megtisztelte társaságunkat házigazdánk, Wiesław Rajski úr sőt, ő segített eligazodni a térkép rejtelseiben is. Zakopane felé indultunk hazafelé. A lengyel síparadicsomként közismert kis falu épségben maradt gyönyörű faházaival, kedves vedéglátóhelyeivel és remek piacával várja az ide látogatókat. Bár amióta az Európai Unió tagja lett mindkét ország, szabadabb az út, azért mégsem tehetjük meg minden nap, hogy lengyel édességgel, finom sajtokkal, fából faragott konyhai eszközökkel, meleg papucsokkal lepjük meg szeretteinket. Mindezekkel főszerelvek, vidáman, elégedetten indultunk hazafelé. Útközben a Lengyel-Kárpátok hófödte csúcsaiban gyönyörködve, észrevétlenül gurultunk át a szlovák határon.

Történelemlről, hagyományokról, szokásokról, nyelvi buktatókról beszélgetve értünk Magyarországra. Útközben megtudtuk egymásról, hogy ki kicsoda, hol dolgozik, mi érdekli. Késő este volt már, amikor ki-kik az otthona előtt elbúcsúzott az útitársaktól. De hogy nem múlt el nyomtalanul az egyútt töltött két nap, annak bizonyosságául született ez az írás. S hogy nemcsak útitárs lehettem, hanem megírhattam e két nap rövid történetét is, tisztelettel köszönöm az újság szerkesztőinek és kiadóinak, olvasóimat pedig szívből buzdítom lengyelországi utazásra, ismerjék meg a gyönyörű tájat, a dús erdőket, az óriási hegyeket és a lengyel vendégszeretetet. Hiszen az ezeréves mondás ma is igaz: lengyel-magyar két jó barát...

(-bo-mara-)

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Lakossági tájékoztatás

a Víz- és Csatornaművek Jókai úti vízhálózat rekonstrukciójáról

A vízellátás biztonságának növelése érdekében, műszaki adatok alapján, vezetékek rendszer állapotát a meghibásodásokat tekintve 2008. évben a Jókai útnak I. ütemben a Dózsa György út - Vasvári út - Szent László kir. út közötti szakaszon vízvezeték rekonstrukciós munkálataira kerül sor. A kivitelezési munkálatokat a Víz- és Csatornaművek Koncessziós Zrt. fogja elvégezni.

Az új vízvezeték DN 90-es KPE nyomócsőből lesz kiépítve, ami hosszú távra biztosítja a zavartalan üzemeltetést, vízellátást. A csomópontokban új tolózárok kerülnek beépítésre a szakaszolhatóság érdekében. A rekonstrukció során az ingatlanokhoz tartozó bekötések is kicserélésre kerülnek DN 25-ös KPE nyomócsővekre.

A I/1. szakasz kivitelezése 2008. november 10. kezdettel 2008. november 28. befejezéssel várható 180 m gerincevezeték hosszban Szent László király út - Vasvári út között.

A I/2. szakasz kivitelezése 2009. II. negyedév végére várható, 100 m gerincevezeték hosszban Vasvári út - Dózsa György út között.

Kérjük az érintett lakosokat, hogy a kivitelezési munkák során keletkezett nehézségeket fogadják megértéssel.

Rendszeres szociális segélyben részesülők kötelező jelentkezése

Az Észak-Alföldi Regionális Munkaügyi Központ Szolnoki Regionális Kirendeltségének értesítése alapján tájékoztatjuk a rendszeres szociális segélyben részesülő és az ellátásban nem részesülő Rákóczi-falvai álláskeresőket a 2009. évi kötelező jelentkezéseinek időpontjairól:

2009. január 08. (csütörtök) délelőtt 900-tól 1200-ig

2009. április 09. (csütörtök) délelőtt 900-tól 1200-ig

2009. július 09. (csütörtök) délelőtt 900-tól 1200-ig

2009. október 08. (csütörtök) délelőtt 900-tól 1200-ig

A jelentkezések helye: Varsány Községi Ház Rákóczi-falva, Szabadság tér 10.

Felhívjuk szíves figyelmüket – saját érdekükben – a pontos megjelenésre.

Köszönet a felajánlott 1 %-ért

A Rákóczi-falváiért Közalapítvány köszönetet mond mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 1 %-át részünkre felajánlották 2007-ben, 263.825 Ft-ot.

A felajánlással a település fedett buszvárók megépítését támogatták.

Rákóczi-falva Közbiztonságáért Alapítvány köszönetet mond minden adófizető magánszemélynek, aki személyi jövedelemadója 1 %-nak felajánlásával támogatta az alapítványunkat. Az így kapott 171.209 Ft-ot a Rákóczi-falvai Tűzoltó Egyesület, a Polgárőrség rákóczi-falvai csoportja, illetve a Rákóczi-falvai körzeti megbízott csoport, működési költségeire fordítottuk.

Az Önkormányzat működését segítő honvédségi anyagok

Tárgyalásaink eredményeként az Önkormányzat térítésmentesen jut hozzá olyan honvédség számára feleslegessé vált anyagokhoz, amelyek nagy segítséget jelentenek feladataink ellátásában. Az igényelt anyagok között vannak ruhaneműk, bútorok, sportszerek, szabadidős játékok, oktatási és zenei eszközök is. Ezeket az eszközöket többek között a Zánkai táborban, a helyi általános iskolában, a Községi Házban tudják településünk gyermekei használni, és elképzelésünknek megfelelően az ifjúság tartalmas szórakozását, egészségére, a sport szeretetére való nevelését, művészi és kulturális oktatását segíti elő.

Egyszeri támogatás kifizetése rendszeres gyermekvédelmi kedvezményhez

Tájékoztatjuk a tisztelt lakosságot, hogy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményhez kapcsolódó egyszeri támogatás 2008. december 1. napján 13-16 óra között és 2008. december 2. napján 8-16 óra között kerül kifizetésre, melynek összege gyermekenként 5500,-Ft.

Azok a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülők, akik az egyszeri támogatást kifizetését folyószámlára kérték, az utalás 2008. december 1. napján történik.

Gyógyszertár nyitvatartási rendje

A „Rákóczi Gyógyszertár” (5085 Rákóczi-falva, Rákóczi út 71.) nyitvatartási ideje

2008. november 17-től az alábbiak szerint alakul:

Hétfő, Kedd, Szerda, Péntek:	_____	8.00 órától – 18.00 óráig
Csütörtök:	_____	8.00 órától – 13.00 óráig
Szombat, Vasárnap:	_____	zárva

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Befejeződött a Polgármesteri Hivatal akadálymentesítése

Ebben a hónapban befejeződött és műszaki átadásra került a Polgármesteri Hivatal, valamint az Egészségház komplex akadálymentesítési kivitelezése.

Az akadálymentesítések az Új Magyarország Fejlesztési Terv Észak-alföldi Operatív Program támogatási rendszeré-

ben valósultak meg. Ennek köszönhetően a településen élő fogyatékkal rendelkező embertársaink lényegesen könnyebben tudják megközelíteni - hivatalos ügyeik intézése során – a Polgármesteri Hivatal ügyfélfogadási irodáit, valamint az Egészségházat.

Akadálymentesítés a fogyatékkal élők szemével

Mottó:

„Nekünk nem egy óvón fölének boruló ernyőre, hanem egy olyan világra van szükségünk, amelyben képesek vagyunk élni” (Uwe Frehse)

Az elmúlt években – különösen az Európai Unióhoz való csatlakozás óta folyamatosan erősödik az a törekvés, amely a társadalom tagjai közötti esélykülönbségek, illetve a társadalmi kirekesztés csökkentését célozza.

Fontosak azok az intézkedések, melyek a fogyatékkal élő személyek önálló életvitelének és az élet valamennyi területén történő teljes körű részvételének érdekében történnek. Ezt biztosítják az Önkormányzat által megvalósított

akadálymentesítési munkálatok. Az akadályok, korlátok felszámolása számunkra, kerekesszékekkel közlekedőknek, és más fogyatékkal élőknek egy olyan világot teremt, amelyben ténylegesen képesek vagyunk élni. Nagyon fontos, hogy úgy akadálymentesíti az egész épületet és környezetét, hogy nem csak az épületekbe történő bejutást biztosítja, de annak akadálymentes használatát is. Köszönet érte, társaim, valamint az idősek és a kismamák nevében.

Ezek az akadálymentesítési munkálatok, szépen kivitelezett látványa hozzásegíthet a gondolkodásmód akadálymentesítéséhez is.

(Nász Margit tollából)

Tüdőszűrés

Ezúton tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy
2008. december 04 – 2008. december 17. között
kerül megszervezésre a tüdőszűrés,

a tavalyi évhez hasonlóan a Varsány Községi Házban (Rákóczi falva, Szabadság tér 10.).

A tüdőszűrésen minden 30. életévét betöltött személynek kötelező részt venni, melyről értesítést küld a Polgármesteri Hivatal az érintettek részére. A 30 év feletti, illetve a 30. életévét 2008. december 31-ig betöltő lakosoknak a tüdőszűrésért nem kell vizsgálati díjat fizetni. A 14 és 30 év közötti személyeknek is javasolt a szűrésen való részvétel, viszont számukra a 838 Ft vizsgálati díj megfizetése szükséges.

A szűrésre szíveskedjenek magukkal hozni TAJ kártyájukat és személyi igazolványukat.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Vegyí anyagok kötelező előregisztrációja

Az Európai Parlament és az Európai Tanács 2006. december 18-án fogadta el a vegyi anyagok regisztrálását, értékelését, engedélyezését és korlátozását szabályozó 1907/2006/EK rendeletet, melynek célja, hogy korszerűsítse és javítsa a vegyi anyagokra vonatkozó, korábbi európai uniós jogi keretrendszert. A REACH nagyobb felelősséget hárít az iparra a vegyi anyagok által az egészségre és a környezetre esetlegesen gyakorolt kockázatok kezelése tekintetében.

A betűszóval REACH-nek nevezett jogszabály 2007. június 1-jén lépett hatályba, legtöbb rendelkezését pedig 2008. június 1-jétől kell alkalmazni.

A REACH rendelet oly módon kívánja szolgálni az emberi egészség és a környezet védelmét, hogy előírja az EU-ban használt vegyi anyagokkal kapcsolatos információk összegyűjtését és rendszerezését. Ez az adatbázis fog a vegyi anyagok európai szintű szabályozásának alapjául szolgálni. Az adatok megszerzésével kapcsolatos felelősség, valamint anyagi és adminisztratív terhek, melyeket eddig a hatóságok viseltek, a jövőben az ipar és kereskedelem szereplőire hárulnak.

A REACH rendelet általános megközelítésben minden olyan, az EU-ban letelepedett cégre vonatkozik, amely évi 1 tonnánál nagyobb mennyiségben gyárt vagy importál az EU területére a rendelet hatálya alá tartozó anyagot.

A REACH elvben valamennyi vegyi anyagra vonatkozik, így az ipari eljárásokban alkalmazott, és a mindennapi életben használt vegyi anyagokra is. Például a tisztítószerekben, festékekben vagy árucikkekben – mint például ruházati cikkek, bútorok vagy elektronikus eszközök – előforduló vegyi anyagok.

A REACH célja:

- az emberi egészség és a környezet védelmének javítása a vegyi anyagok által esetlegesen jelentett veszélyek ellen
- az Európai Unió (EU) gazdaságának kulcsfontosságú ágazatát jelentő vegyipar versenyképességének növelése
- az anyagokkal kapcsolatos veszélyek felmérésére vonatkozó alternatív vizsgálati módszerek támogatása
- az anyagok szabad forgalmának biztosítása az Európai Unió belső piacán

A gyártók és az importőrök az EU piacán már forgalomban lévő anyagok (úgynevezett bevezetett anyagok) előzetes regisztrálására kötelezettek, amennyiben igénybe kívánják venni a későbbi szakaszban történő regisztrálást lehetővé tevő átmeneti rendelkezéseket. Az előzetes regisztrálással lehetővé válik továbbá, hogy a regisztrálók megosszák az adatokat más regisztrálókkal, és elkerülhetővé válik a felesleges vizsgálatok elvégzése. Előzetes regisztrálás csak 2008. június 1. és 2008. december 1. között lehetséges.

A REACH értelmében a vegyi anyagok gyártói és importőrei (1 tonna/év) kötelesek információkat beszerezni az általuk előállított vagy behozott anyagok fiziko-kémiai, egészségügyi és környezeti tulajdonságaira vonatkozóan, és azok alapján megállapítani, hogyan használhatók biztonságosan az ilyen anyagok. Minden egyes gyártó és importőr köteles ezen adatok alapján összeállított regisztrációs dokumentációt benyújtani az Ügynökség részére.

További információt a www.okbi.hu/reach honlapon található.

Polgármesteri Hivatal szervezetfejlesztése

A Polgármesteri Hivatal képviselő-testülete a 2008. október 9-ei soron kívüli ülésén határozott arról, hogy a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség által kiadott felhívásra - mely a polgármesteri hivatalok szervezetfejlesztését célozza meg - pályázatot nyújt be.

A pályázat alapvető célja új szervezési, működési kultúra széleskörű elterjesztése a polgármesteri hivatalokban, melynek hatására javul a döntési folyamatok megalapozottsága, átlátható információáramlás biztosítja a döntési folyamat szereplőinek tájékozottságát, a döntésekről a partnerek tájékoztatása gyors és érthető.

Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata és az Észak-alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökség Kht. az OFA Hálózat Észak-alföldi Regionális Irodájával közösen vállalkozói tájékoztató fórumot szervezett.

SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÁS

Házi segítségnyújtás

Szolgáltatásainkat nemcsak idősek részére, hanem szociálisan rászorult lakosok számára is biztosítjuk!

Azokat a lakosokat gondozzuk otthonukban, kik önmaguk ellátására nem, vagy csak részben képesek. Gondozónóink mindent megtesznek annak érdekében, hogy gondozottjaink elégedettek legyenek szolgáltatásainkkal.

Ami nyújtunk:

- Fürdetés, öltöztetés,
 - Orvoshoz kísérés,
 - Gyógyszerek felírása, kiváltása, a gyógyszerelés felügyelete,
 - Vérnyomás és testsúly mérése, diéta ellenőrzése,
 - Bevásárlás,
 - A gondozott közvetlen környezetének rendbetétele,
 - Szociális ügyintézés, - segélyek, hivatalos ügyek intézésének megszervezése,
- Amennyiben a felsorolt szolgáltatások közül valame-

lyik felkeltette érdeklődését, a következő elérhetőségeken jelentkezhet: személyesen – **Kossuth út 13. szám alatt Sóber Anettnél, vagy telefonon: 56-889-775, vagy 06-30-489-86-64 számon.**

Szolgáltatásainkért jövedelemtől függően térítési díjat kell fizetni.

0.-28.500.-	0.-Ft/óra
28.501.- 42.750.-	43.-Ft/óra
42.751.-85.500.-	180.-Ft/óra
85.501.-től	250.-Ft/óra

Rákóczi falva és Rákócziújfalú lakói!

Aki többet szeretne tudni szolgáltatásainkról, bővebb tájékoztatást szeretne hallani, kérjük, keresse fel intézményünket Rákóczi falván, a Kossuth út 13. szám alatt.

Érdeklődjön, tájékozódjon szolgáltatásunkról!

Baloghné

Töltse nyugdíjas napjait az Idősek Klubjában!

Szeretettel várunk minden nyugdíjast az Idősek klubjába, mely a Kossuth út 13. szám alatt található!

Jöjjön el, nézzen szét, beszélgessen a klub tagjaival.

Ami kínálunk:

- Kellemes társaság, családias légkör
- A klubtagokkal szakmailag felkészült gondozónők foglalkoznak
- Változatos programok: egyéni és közös szórakozási lehetőségek
- TV, videó, zenehallgatás, újságolvasási lehetőség, társasjátékok, kézműves tevékenységek,
- Ünnepeink közös megünneplése
- Étkezést tudunk biztosítani, akik koruk vagy egészségi állapotuk, vagy szociális helyzetük miatt igénylik
- Az étkezést klubtagjaink részére szép, kulturált körülmények között az Otthon ebédlőjében biztosítjuk
- Klubtagjaink egészségi állapotát figyelemmel kísérjük
- A klub tagjai kulturális rendezvényekre, kirándulásokra, gyógyfürdő helyekre közösen járhatnak
- Lehetőségeinkhez mértén egyéni igényeket is igyekszünk kielégíteni

Mindezeket a lehetőségeket igénybe vehetik Rákóczi falva és Rákócziújfalú nyugdíjas lakói. Térítés ellenében lehetőséget nyújtunk arra, hogy klubtagjainkat gépkocsival szállítsuk a klubba. A szállítás díja: 45.-Ft/nap.

Akit érdekelnek az itt felsorolt szolgáltatások, és szívesen

járnának az Idősek Klubjába, a következő elérhetőségeken Sóber Anett, klubvezetőtől érdeklődhetnek. Személyesen - a Kossuth út 13. szám alatt, telefonon: - 56-889-775, vagy 06-30-489-86-64 számokon.

Kedves hozzátartozók! Önökhöz is szólunk, hisz édesanyjuk, édesapjuk, egésznap egyedül van, számukra nehezen telik az idő, nézzen szét az Idősek Klubjában, tájékozódjon a mindennapokról. És ha úgy látják, hogy tetszik a „klubélet”, jelentkezzenek.

Szolgáltatásunk térítési díjai a következők:

Térítési díj étkezéssel:

0 – 28.500.-	0.- Ft
28.501.- 42.750.-	225.-Ft
42.751.-62.700.-	270.-Ft
62.701.-85.500.-	315.-Ft
85.501.- től	450.-Ft

Étkezés nélkül: 20.-Ft/nap

Jöjjön el, nézzen szét, tájékozódjon, beszélgessen klubtagjainkkal!

Baloghné

DÍJAZOTTUNK

„Mindig büszkén meséltem a gyönyörű Tisza-partról..”

Ez év augusztus 16-án, a Döme napon vette át Dr. med. habil. Bajnóczky István professor úr a Rákóczi falva Nagyközség Képviselő-testülete által alapított RÁKÓCZIFALVA DÍSZPOLGÁRA kitüntető címet, melyet a magyar igazságügyi orvostan kiemelkedő hazai és nemzetközi szinten is elismert egyéniségének szakmai munkásságáért és Rákóczi falva Nagyközség hírnevének öregbítése érdekében végzett kiemelkedő tevékenységéért kapott.

Professzor úrral rendhagyó módon készítettem interjút, a kor vívmányát kihasználva, interneten tettem fel kérdéseimet.

pbm – Elsősorban természetesen, kérem engedje meg, hogy gratuláljak Önnek a cím eléréséhez. Úgy gondolom ennek jelentőségét az is emeli, hogy Ön az első olyan díjazott, aki nem a településen él, így sokak számára kevésbé ismert a tevékenysége. Kérem dióhéjban – már amennyire ez lehetséges – mutakozzon be az olvasók számára.

BI. – Először is: köszönöm a gratulációt. Számomra az jelenti a legtöbbet, hogy a szülőföldemtől kaptam az elismerést. Szerénytelennek tűnik a hasonlat: Puskás Öcsi sem Magyarországon élt, de sokan csak azért tudták, hogy van Magyarország, mert tudták, hogy van Magyarország, mert tudták, hogy Puskás onnan származik. Mindenhol, ahol, be kellett jegyezni a személyi adataimat, ott szerepel: születési helye Rákóczi falva. Alig néhányszor fordult elő, hogy ilyen alkalmakkor meg ne kérdezték volna: az hol van? Mikor ezt elmagyaráztam, nem egyszer jöttek a további kérdések: mekkora az a falu? Miért nevezték el Rákóczi falvát? (Külföldön sokszor azt is el kellett mondanom, ki volt II. Rákóczi Ferenc?) Hát, ha sokkal többet nem is tettem azért, hogy szülőfalumat az országban – és néhány helyén a világnak – megismerjék, ennyit biztosan. Hogy meddig jutottam a pályán? Ugye erre vonatkozott a kérdés? A ranglétrát végigjártam, mint mindenki más. Tanársegédből adjunktus lettem, majd elmentem a szegedi egyetem Igazságügyi Orvostani Intézetéből Győrbe, az akkor alapított Igazságügyi Szakértői Intézet igazgatójának hívott meg az Igazságügyi Minisztérium. Sokkal több fizetést, lakást adtak; nagy volt a csábítás. Akkor úgy gondoltam, az egyetemi pályafutás véget ért. A sors azonban

adott még egy esélyt, hogy az elárult álmokat visszalophasam az életembe. Váratlanul meghalt a pécsi egyetemi intézet professzora, majd – egy év után – a helyére kinevezett másik professzor is. Ekkor hívott meg az egyetem rektora Pécsre, professzornak. Addig már sokszor voltam ott előadásokat tartani, tehát nem voltam ismeretlen. A szakmában is „volt már nevem”, elnöke voltam a Magyar Igazságügyi Orvosok Társaságának; tagja voltam (és vagyok) a Szakmai Kollégiumnak, az Egészségügyi Tudományos Tanács Szakértői Területen Működő Testületének; a Magyar Tudományos Akadémia Köztestületének; tagja voltam (és vagyok) a Német Igazságügyi Orvosi Társaságának (és számos más külföldi szakmai tudományos társaságnak). A német társaságot azért emelem ki, mert velük voltam mindig a legszorosabb kapcsolatban. Jó tíz évvel előbb voltam tagja ennek a tudományos társaságnak, mint azok a német kollégák, akik a volt NDK területén éltek, és csak az újraegyesítés után tudtak belépni. Sok alkalommal jártam („mindkét”) Németországban; töltöttem ott hosszabb időt is ösztöndíjjal; ha összeadnám a hosszabb-rövidebb ott tartózkodások idejét, „évekre rúgna” az ott töltött idő. Több német egyetemen tartottam tantermi előadásokat igazságügyi orvostanból, orvostanhallgatóknak; oktattam a Semmelweis Egyetemen is a német tannyelvű évfolyamon. Magyar nyelven orvostanhallgatókat oktatni, munkaköri kötelességem volt. De évek óta oktatok jogász hallgatókat is (egy időben Budapesten is), sőt: vannak óráim a Corvinus Egyetem (a volt „Közgaz”) speciális szakképző évfolyamain is.

Külföldi professzorok közül sokkal vagyok baráti viszonyban; többeket meghívtam vendég-előadónak Pécsre, és sokan elfogadták a meghívást. Volt köztük német, francia, osztrák, svájci, angol, de még török és japán is. Volt, aki évente rendszeresen „visszajárt”. Ezeknek a „hasznát” tanítványaim élvezhették. Ezek a kapcsolatok tették lehetővé, hogy munkatársaim (még a „nehéz időkben” is) eljuthattak külföldi kongresszusokra, ösztöndíjakat sikerült szerezni számukra (olyan „különleges” is, mint japán állami ösztöndíj).

A baráti kapcsolatokon túl, kellett valami „tekintély” is.

DÍJAZOTTUNK

A győri és a pécsi intézetnek „volt neve” a szakmában. Nem csak az én nevem alatt jelentek meg tudományos közlemények a szakma tekintélyes külföldi folyóirataiban, hanem munkatársaim is sokat dolgoztak és publikáltak. Írtunk több könyv-fejezetet (olyant is, ami japánban jelent meg – angolul), és olyant is, ami magyar jogi szakkönyv egyik fejezete volt.

Hát ennyit „dióhéjban”. Azt hiszem a dió kicsit nagy lett, elnézést érte.

pbm – *Nemrég Rákóczi falván köszöntötték kollégái, tanítványai születésnapja alkalmából, egy tudományos ülés megrendezésével. Milyen érzés volt a sikeres pályafutás eredményeként ezt a jeles napot a szülőfaluban megélni?*

BI. – Az ötlet, hogy szerveznek egy ilyen tudományos ülést, dr. Tóth Zsuzsa kolléganőtől származott (aki a győri igazságügyi szakértői intézet igazgatója, és aki gimnazista kora óta tanítványomnak vallja magát). A kérdés az volt: hol legyen? Győrben, vagy Pécsen? Számomra természetesnek tűnt az az ötlet: legyen Rákóczi falván! (Ez sokakat meglepett. Valószínűleg a Polgármester Urat is, amikor megkérdeztem: hozzájárulna-e, hogy ezt ott tartsuk meg? Hozzájárult, és megígérte azt is, hogy mindenben segíteni fog. Megtartotta az ígéretét. Ezúton is köszönöm neki a lehetőséget is, a segítséget is, az előterjesztést is – ami nyilván tőle származott. Itt szeretném megköszönni Császiné Réka asszonynak is, amit a konferenciával kapcsolatban és érte tett.) Szegeden is, Győrben is, Pécsen is éltem és dolgoztam „egy ideig”. Mind-egyik jó hosszú volt ugyan, de Rákóczi falván születtem, ott jártam általános iskolába, onnan jártam gimnáziumba, és egyetemista éveimben minden szünidőt otthon töltöttem. Miután elvégeztem az orvosi egyetemet Szegeden – és megnősültem, majd gyerekeim születtek – már ritkábban jártam haza, de a gyerekeim ugyanúgy „hazajártak” Rákóczi falvára, ahogyan én is. Ott éltek a nagyszüleim, a szüleim, akiknél az unokák a szünidők jelentős részét töltötték. Amíg anyám élt, Rákóczi falvára mentem haza. Amikor anyám halála után eladtuk „az öreg házat”, a lányom még meg is könnyezte. Anyám halála óta – másként, mint amíg élt – most is azt érzem Rákóczi falvára hazamegyek. A rákóczi falvi iskolából nem csak a betűk és a számok ismeretét hoztam. Nagyon kiváló tanárok, nagyon kiváló, jó emberek voltak a tanárain is, akiktől igényességet, tisztességet, emberséget is lehetett tanulni. Ez volt az indíttatás. Több volt tanárom nevét is említhetném, akik az „útbaindításnál” szinte meghatározóak voltak. Hosszú lenne a sor. Közülük kettőt azonban ki kell emelnem: Aichelburg Lajosné, Éva néni, aki felső tagozatban osztályfőnököm volt; és Dr. Rékási Pálné (akkortájt még Tóth Mária). Mária néni anyámmal is jó barátságban volt, és nagyon örültem annak, hogy a tiszteletemre szervezett ünnepi konferenciára el tudott jönni, és hallotta Polgármester Úrtól a díszpolgári kitüntetésről szóló önkormányzati határozatot. Talán őelötte „húztam ki magam” leginkább, mindenki közül, aki jelen volt, neki volt a legjelentősebb része abban,

hogy a pályán idáig jutottam.

Mindig büszkén meséltem a gyönyörű Tisza-partról, a Tisza parti faluról; arról, hogy milyen szép helyen fekszik, hogy az utcáit vonalzóval rajzolták, hogy az emberek ott milyen sokat dolgoztak (az én gyerekkoromban, még a pusztta megélhetésért is). Elmeséltem, hogy az olaj után kutatók hány termál-kutat találtak, és hogy a falu mostani vezetése megpróbálja majd ezt – végre – hasznosítani; és elmeséltem azt is, mennyit változott a falu, amióta eljöttem onnan. Mindig büszke voltam rá, hogy ott születtem, és különösen büszke voltam akkor, amikor a tiszteletemre szervezett konferenciára eljött hazai és külföldi kollégák – akik akkor jártak ott életükben először – elcsodálkoztak azon, hogy a falu milyen nagy, hogy milyen rendezett, és hogy milyen szép a Községi Ház, ahol a konferencia volt. Biztos vagyok benne, hogy mindenki jó benyomásokkal távozott, és mindenki megőrzött valami emléket a faluról. Még az is elfordulhat, hogy lesz, aki egyszer visszatér, hogy jobban megismerje. Annyi szépet meséltem róla, hogy már-már attól tartottam: csalódni fog, aki oda jön, mert annak alapján, amit tőlem hallott, sokat vár, és kevesebbet kap. Nem így történt! Ez viszont már nem az én érdemem, ez a helység, az ott élők, és a falu vezetésének az érdeme.

Hogy milyen érzés volt ezt a jeles napot a szülőfaluban megélni? Felelemelő.

Büszke lehettem a szülőfalumra. (Talán a falu se’ szégyenkezhetett miattam!) Aki ott volt, irántam érzett tiszteletből vagy szeretetből jött el. Ott volt sok barát és pályatárs (köztük sok „nagy ember”), ott volt sok okos, tehetséges és sikeres tanítványom, ott volt mindkét szép, okos (és saját pályáján sikeres) gyerekem, és négy gyönyörű unokám.

Mit kívánhattam volna többet?

pbm – *Néhány szó Rákóczi falváról. Hogyan látja a település fejlődését, és lát e további lehetőséget az előrehaladásra?*

Kisgyermek-koromat leszámítva, hat évtizede ismerem a falut. Vannak házak, utcák, amelyek azóta „nőttek ki a földből”. Régi épületek, középületek megszépültek. Van szervezet a falu időskorú polgárainak segítésére, van idősek otthona. Van Tisza-parti tanösvény, egyedülálló régészeti különlegesség. A főtér teljesen átalakult. Az osztrák és a német kollégák (de a magyarok is) szépnek és rendezettnek látták a falut. Sok terv megvalósult, és tudom, hogy van sok megvalósításra váró terv, sok ötlet és szándék. De ami a legfontosabb: van akarat, tehetség és szorgalom a falu vezetésében. Ha a következő évtizedben is olyan ütemben fejlődik és szépül a falu, amilyenben az utolsó évtizedben tette, vissza fogom hívni a májusban először ott járt vendégeket, és az ötszillagos termál (divatosan nevezve wellness) hotelben foglaltatok számukra szobát. (Akkorra már biztosan rá is szorulnak majd – mint ahogy én is – egy gyógyító kúrára.)

pbm – *Köszönöm a bemutatkozást, további jó egészséget kívánok!* pbm

AMK

ISKOLÁNK

Beszélgetés Tímárné Fischer Magdolnával

2007. év nyarán új szervezatként alakult meg a településen az iskolai oktatást, a kulturális- és sporttevékenységet is magában foglaló AMK. Immáron második tanévének első felét zárta a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Művészetoktatási Intézmény, melynek igazgatója Tímárné Fischer Magdolna. A régi/új intézmény másfél évet felölelő tapasztalatairól beszélgettem igazgató asszonnyal, aki a következő idézettel kezdte mondandóját:

„A pedagógus és a diák kapcsolatának a kölcsönösségen kell alapulnia: aki megköveteli, hogy köszönjenek neki, annak fogadnia kell a köszönést...,

aki azt kívánja, hogy tiszteljék diákjai, annak tisztelnie kell diákjait...,

aki azt akarja, hogy diákjai a tökéletesedés útján járjanak,

annak magának is el kell indulnia ezen az úton...,

aki azt akarja, hogy tanítványai jól érezzék magukat az iskolában,

annak jól kell éreznie magát kollégái és diákjai között.”

/Kerégyártó Imre/

pbm. – TavalY nyáron Vadász Istvánné megválasztásakor készült riportban említésre került, hogy a képviselőtestület a minőségi oktatás színvonalának emelését várja el az új vezetéstől. Hogyan látod, ez a rövid idő elegendő volt ilyen irányú eredmények elérésére?

TFM – Én azért is örülök ennek a kérdésnek, mert 2008.

márciusában kaptam kinevezést az iskola vezetésére, így az elmúlt fél évről szeretnék beszélni, a mindennapjainkról és az előttünk álló feladatokról.

Vezetői programomban éppen ezeket a pontokat fejtettem ki, amelyek az iskolában a minőségi oktatás változását fogják eredményezni, és ennek mentén építettük fel már az ez évi feladatainkat is.

Pedagógiai programunkban új elemeket vezettünk be. Többek között, csoportbontásban tanítunk hetedik-nyolcadik osztályban. Az egyes csoportokban óraszámot emeltünk, matematika, magyar nyelv és irodalom, és idegen nyelv tantárgyból. Tettük ezt azért, hogy azok a diákok, akik középiskolai tanulmányaikat szakközépiskolában, vagy gimnáziumban kívánják folytatni, ahol előreláthatólag felsőfokú oktatásra készítenek föl, ők a lehető legjobb alapokkal induljanak.

Új dolog ebben a tanévben az, hogy a negyedik évfolyamon egy

új tantárgyat vezettünk be, tanulás-módszertan néven. Talán mindenki hallott a kompetencia alapú oktatásról, ami nagyon leegyszerűsítve azt jelenti, hogy a mindennapi életben hasznosítható ismereteket adjunk át a gyerekeinknek. Ennek első lépése az, hogy megtanítsuk őket tanulni. Sajnos gondok vannak a tanulói motiváltsággal is, a nagy kedv és tudásvágy, amivel az iskolába jönnek, ez igen hamar alábbhagy. Ez nem rákóczi-falvi jelenség, hanem országos, de erre meg kell keresni a válaszokat.

A kicsiknél iskolaotthonban tanítunk három évfolyamon – délután is az iskolában töltik az idejüket –, és ez

ISKOLÁNK

annyiból új, hogy a hagyományörzésre megpróbálunk jobban odakoncentráltni. Ez egyébként is profilja az iskolának, de most hagyományörző projekteket építünk be a szürettől egészen a májusfaállításig. Felejthetetlen élmény volt mindenkinek, diáknak, pedagógusnak, szülőnek egyaránt a szüreti délután. A gyerekek óriási szőlőfürtökkel érkeztek, amiért köszönet a szülőknek, és préselték, gyúrták a szőlőt, kóstolták a mustot. Eközben a népzene és néptánc is meglevenítette az iskolaudvart.

pbm. – *Az átalakuláskor felmerült, hogy újfajta szemléletnek kell kialakulnia a feladatellátás terén. Érzel-e ilyet a nevelőtestületnél, hiszen már jó néhány éve tanítasz itt.*

TFM – Igen, mind a reál, mind a humán területet meg kellett erősíteni. Új kollégákat sikerült felvenni, akik egy része pályakezdő. Így olyan szakokat erősítettünk meg, amelyek hiányt pótolnak: egy magyar-angol, egy magyar-történelem szakos, egy földrajz-matematika szakos, valamint egy biológia-környezetvédelem-informatika szakos kolléga került a tantestületbe.

Azt gondolom, hogy az új munkatársak felvételével a humán-erőforrás helyzete nyugópontra került. A fiatal kollégák beilleszkedése a tantestületbe, a szervezeti kultúra átvétele, egyáltalán a hosszú távon a beválásuk az még egy nyitott kérdés. Talán megpezdíti a tantestület életét a fiatal, dinamikus kollégák jelenléte és a több éves tapasztalattal bíró munkatársak együttműködése.

Nagy eredménynek tartom, hogy ebben a tanévben már 93 gyerek választható angol órán tanulhat, informatikát pedig 63-an választottak. Ezt fakultációként is értelmezhetjük.

A megújulás jegyében készülünk novemberben egy olyan fél napos tréningre, amit az egész tantestület számára szervezünk. Tanítás módszertani és gyakorlati kérdésekben tart részünkre foglalkozást egy nagy nevű, jól felkészült külső oktató.

pbm. – *Gondolom az intézményvezetői posztra történő pályázatodban rengeteg tervet fogalmaztál meg. Mi az, ami úgy érzed már megvalósult és melyek azok, amelyeket a jövőben szándékozol teljesíteni.*

TFM – A vezetői programomat úgy strukturáltam, hogy vannak rövid és közép – egy-két éves – távon megoldandó feladatok, valamint stratégiai célok. Elindultunk a rövid távú feladatok megoldásában, sőt a középtávúak közül is van, ami nagyon szépen alakul. Például kialakításra várt a fizika-kémiai szaktanterem megoldása, ami – talán fogalmazhatok így – mérföldkő az iskola életében. Erre évek óta vártunk, ahol egy traktusban van a szertár, a tanári kísérleti asztal, és a gyerekek olyan miliőben dolgozhatnak, ahol kicsit megfogja őket a hely szelleme, és nagyobb motiváltsággal tanulják e nem könnyű tantárgyakat.

Tárgyi feltételek fejlesztése terén is van jócskán teendőnk. Ilyen az iskolaudvar további alakítása, és a számítógéppark bővítése.

Még azt megemlíteném, hogy a mindennapjainkat úgy éljük, hogy a tanulói, szülői elvárásoknak meg kell felelnünk. Számomra nagyon fontos a szülői és tanulói elégedettség, 2000 óta működtetjük a minőségfejlesztési programunkat, ami ennek mérését teszi lehetővé.

pbm. – *Hogyan érzed, megkapod-e a szükséges segítséget céljaid eléréséhez a szűkebb és tágabb környezetedtől?*

TFM – Én úgy érzem, hogy az utóbbi időben jó kapcsolatot sikerült kialakítanom a diákokkal, itt elsősorban a Diák Önkormányzat képviselőire gondolok, hiszen nagyon fontos, hogy a diákok véleménye eljusson az iskola vezetéséhez. Nagyon intelligensen, okosan és őszintén tudnak a gyerekek kérdezni és véleményt mondani. A szülőkkel való kapcsolatomban is jó, a legutóbbi szülői munkaközösségi ülésen nagyon örültem az őszinte, és nyílt problémafelvetésnek. Azt gondolom, az előbbre visz, ha őszinte felvetésre őszinte választ kapnak.

A kollégáimat is említhetem, hiszen az egész tantestületre támaszkodhatok a terveim megvalósítása terén. Nagyon jó érzés, hogy mi jól tudunk együtt dolgozni. Azt gondolom, hogy ez hatalmas érték.

Mind a polgármester úrral, mind pedig a jegyző és aljegyző urakkal nyílt, korrekt – az egészséges szakmai vitáktól sem mentes – kapcsolatomban van. Nagyon keményen, de világosan megfogalmazzák elvárásaikat, de ehhez a maximális segítséget megkapom tőlük.

Talán először kellett volna a családomat említenem, de így befejező gondolatként hadd mondjam el, hogy a családom nagyon sok segítséget ad hivatásom teljesítéséhez. Egyetlenegy munkát nem lehet úgy végezni, ha nem kapja meg az ember a támogatást a szeretteitől, ha nincs egy biztos bázis az ember mögött.

Köszönöm a beszélgetést!

pbm

AMK

ISKOLÁNK

Ünnepi megemlékezés felsőfokon

Úgy gondolom, nem lennék ennyire meglepődve, ha ezt a műsort egy képzett, több száz gyermekből kiválasztott maroknyi csoport adta volna elő. De ők a mi iskolánk nyolcadikosai!!! Szinte válogatás nélkül! És nagyon tehetségesek, és nagyon szuggesztívek. Úgy fogalmaztam, hogy sajnálom, hogy ez az élmény „csak keveseknek” jutott, hiszen megállná a helyét bármelyik országos televíziós csatorna ünnepi adásában.

Ez úton szeretnék gratulálni a két felkészítő pedagógusnak: Faragó Krisztinának és Sándorné Pusztai Erikának. A gyerekekkel való törődésük nem volt hiábavaló.

pbm

KÖNYVTÁR

AMK

„Nekünk bejössz, ha a könyvtárba bejössz!”

A fenti szlogennel kezdődtek az Országos Tini Könyvtári Napok. A Községi könyvtár is csatlakozott az október 7. és 12. között megvalósuló rendezvénysorozathoz.

„Nekem íródott, rólam szól” címmel kiállítást rendeztünk tini olvasóink számára - amit persze nem csak ők tekinthettek meg. Szerveztünk játékos tini-vetélkedőt, ahol hat csapat mérte össze tudását.

Hogyan éljek egészségesen? címmel előadást hallgattak meg a gyermekek, mely előadást jó hangulatú beszélgetés követt barátságról, szerelemről.

Egy rendhagyó reneszánsz irodalom óra keretén belül Mátyás király udvarába látogattak a diákok a képzelet segítségével. Az egyhetes programsorozat záró rendezvénye a családi vasárnap volt, ahol a gyermekek és szülei közösen készíthettek gesztenyéből terméshabokat, festhettek üvegre és tükörrre, valamint gyöngyből ékszereket készíthettek.

„BIZTONSÁGI ÖVVEL AZ INFOSZTRÁDÁN”

A „Biztonsági övvel az infosztrádán” program keretében a Kék Vonal Gyermekkrízis Alapítványtól hivatalos software-ekkel és jó színvonalú programokkal ellátott számítógéphez jutott ingyenesen a könyvtár. A számítógéphez monitort, egeret és billentyűzetet is biztosítottak.

A berendezést - melyet kizárólag és közvetlenül a gyermekeknek működtetjük - tarós használatra kaptuk.

A Verseggy Ferenc Megyei Könyvtár és a Magyar Könyvtárosok Egyesületének segítségével a gépet a könyvtárba szállították, majd beüzemelték, s a gyerekek igényeihez alkalmazkodó, jó színvonalú számítógépes programot telepítettek rá.

Kis könyvtárhasználóink nevében is köszönjük!

Tóth Istvánné könyvtáros

CIVILEK

Háttér

A Rákóczi-falva honlapján sok olyan egyesületet, alapítványt, nonprofit civilszervezetet találunk, aki megérdemli a segítséget, és helyesen használja fel az adományt. A segítségről, önkéntességről és az adományozásról szeretnék pár gondolatot megosztani az olvasókkal.

Az önkéntesség...

...olyan tevékenység, melyet egyénileg vagy csoportosan, rendszeresen vagy alkalmanként, belföldön vagy külföldön a közös jó érdekében személyes akaratból végeznek anyagi ellenszolgáltatás nélkül. Az önkéntes tevékenység közvetlen anyagi haszonnal nem jár annak végzője számára, továbbá az önkéntes nem helyettesíti a fizetett munkaerőt. Az önkéntes nem elsősorban saját családjának segít, munkálkodása hozzáadott értéként jelenik meg a fogadó szervezet életében. A tevékenység megvalósulhat non-profit, civil szervezet, vagy állami intézmény-, ritkább esetben for-profit szervezet (cégek, vállalkozások) keretein belül. Előnye, hogy elősegíti a társadalmi beilleszkedést, hozzájárul a szegénység, a kirekesztődés csökkentéséhez és a teljes foglalkoztatottsághoz. Az önkéntesség segít környezetünk és közösségünk jobbá tételében.

Mire jó?

Sokan hiszik, hogy az önkéntesség a középkorú, unatkozó középosztályi háziasszonyok tevékenysége. Az önkéntesség a kutatások és a nemzetközi tapasztalatok szerint azonban sokkal szélesebb korosztályokat és társadalmi rétegeket érinthet. A gyerekek szocializációja, oktatása, nevelése során például fontos cél, hogy később közösségük aktív tagjaivá legyenek. A fiatalok, pályakezdők szempontjából előnyös, ha első munkahelyi gyakorlatukat segítő környezetben végzik, ahol a felelősséget még mások viselik helyettük. A fiatalok körében növekvő tartós munkanélküliség tendenciáit figyelembe véve még nagyobb a társadalmi felelősség: sokan karrierjük első állomásaként passzivitásba kényszerülnek. Különösen fontos a nők munkaerőpiacra való vissza- és bekerülésének elősegítése. A nyugdíjas önkéntesek számára a magány, a passzivitás, a betegségekbe menekülés és az elszegényedés elkerülésének lehetősége jelenthet vonzást.

Az önkéntesség mindenképpen sokszínű tevékenység, amelyet éppen színessége okán nehéz kategóriákba sorolni. Két csoport azonban mégis elkülöníthető egymástól: az új típusú önkéntesség elsősorban tudás megszerzésére, a szabadidő hasznos eltöltésére, az önismeret fejlesztésére szolgáló tevékenység, míg a régi típusba azokat a tevékenységeket soroljuk, amelyek a hagyományos polgári értékekhez, szolidaritáshoz, családi indíttatáshoz, esetleg vallásos háttérhez köthetők.

Nemzetközi kutatások adatai szerint a fiatalok tudásszerzésre törekvő önkéntessége növekszik, míg a hagyományos önkéntesek száma csökken. Magyarországon az önkéntesség

népszerűsítésére az oktatási rendszer még nem készült fel, talán ennek tulajdoníthatóak az új önkéntességhez kapcsolódó alacsony hazai értékek.

**Forrás: Czike Klára - Bartal Anna Mária: Önkéntesek és nonprofit szervezetek*

ADOMÁNYOZÁS

Ha egy vállalkozás közhasznú nonprofit szervezetet, alapítványt, egyesületet, társadalmi szervezetet támogat, akkor adókedvezményt vehet igénybe. Ez azonban az EVÁ-s vállalkozásokra nem vonatkozik, csak az alábbiakban felsorolt esetekre.

TÁRSASÁGOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Az adomány fogalma (egyéni vállalkozó esetén is)

A közhasznú szervezet részére, a közhasznú tevékenység támogatására az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott:

- támogatás,
- juttatás,
- térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke,
- térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke.

feltéve, ha nem állapítható meg, hogy:

- csak látszólag szolgálja a közhasznú célt,
- az adomány nem jelent az adományozónak, tagjának, közeli hozzátartozójának vagyoni előnyt.

Adományozó társasági adóalanyok kedvezményei

A társasági adó hatálya alá tartozó szervezetek, a pénzügyileg teljesített adományok összegét ráfordításként számolhatják el. Ezen túl az adomány teljes összegével csökkenthetik a társasági adó alapjukat, legfeljebb az adózás előtti eredményük 20 százalékáig, ha közhasznú szervezetet támogattak.

Amennyiben közhasznú és kiemelkedően közhasznú szervezetet egyaránt támogatnak, akkor a maximálisan elszámolható adóalap csökkentés mértéke 25 százalék.

Ha a társasági adóalany szerződést köt tartós adományozásra és vállalja, hogy legalább 4 éven keresztül támogatja a szervezetet, akkor az első adományozást követő évtől kezdődően az adomány 120 százalékával csökkentheti az adóalapját. Ha az adományozó a későbbiekben, a közhasznú szervezet nyilvántartásból való törlése, vagy jogutód nélküli megszűnése miatt nem tesz eleget támogatási kötelezettségének, akkor az igénybe vett kedvezmény összegével köteles az adóalapját növelni. Ha más okból, akkor az igénybe vett kedvezmény kétszeresével kell az adóalapját megemelni.

EGYÉNI VÁLLALKOZÓKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Adományozó egyéni vállalkozók szja kedvezményei

A társasági adóhoz hasonlóan, a teljesített adomány összegével csökkentheti adózás előtti eredményét az egyéni vállalkozó is, ha közcélú adományt nyújt. Korlát itt is a

CIVILEK

vállalkozói jövedelem 20 százaléka. Az adomány összegét azonban költségként nem számolhatja el!

MAGÁNSZEMÉLYEKRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Az adomány fogalma

Magánszemély esetén adomány kizárólag pénzben teljesített adomány lehet.

Adományozó magánszemélyek adókedvezményei

A személyi jövedelemadó törvény csak a pénzbeli adományozás esetére ad adókedvezményt, a befizetett összeg 30 százalékát. Ez közhasznú szervezet esetén legfeljebb évi 50.000.- forint lehet.

Tartós adományozás esetén a második évtől 35 százalékkal lehet az adókedvezményt igénybe venni.

A magánszemély esetén is szankcionálva van, ha a tartós adományozási szerződésben vállalt kötelezettségeit nem teljesíti. Az igénybe vett kedvezmény összegét kell visszafizet-

ni, ha a támogatásra a szervezet közhasznúsági nyilvántartásból való törlése, vagy jogutód nélküli megszűnése miatt nem került sor. Ha ennek más oka volt, akkor a kedvezmény kétszeresét.

KÖZÖS SZABÁLYOK

Az adókedvezmény igénybevételének feltétele

Az adózó csak akkor csökkentheti az adózás előtti eredményét, ha rendelkezik a közhasznú szervezet által az adóalap megállapítása céljából kiállított igazolással, mely tartalmazza a kiállító és az adományozó:

- nevét,
- székhelyét,
- adószámát,
- az adomány összegét,
- a támogatott célt,
- a közhasznúsági fokozatot.

Összeállította: Nász Margit

ARANYDIPLOMA

A 2008. október 3-án a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésmérnöki Karán jubileumi díszoklevelet adományoztak Máté Jánosnak, aki a Volán vállalat vezetőjeként ment nyugdíjba. Ez alkalomból szeretném bemutatni az újság olvasóinak az 50 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerző Máté János eredményes életútját, munkásságát.

Íme a Közlekedésmérnöki Kar 2008-as könyve, amelyben benne vannak azok az aranydiplomások, akik 50 év után megkapták ezt a szép elismerést - kezdte a beszélgetésünket Máté János. -Az én nevem is köztük van. Az ott felsorolt elismerések a kiemelkedőbbek, a „kisebbeket” nem soroltam fel.

Az életem ebben a közlekedési vállalatban éltem. Amikor diák- koromban a Gépipariba jártam Szolnokra, pers-

pektívát éreztem a közlekedés, különösen az autóközlekedés területén.

Kapóra jött, hogy a Közlekedésműszaki Egyetem itt létesült Szolnokon, a Megyei Bíróság épülete volt a helye. Abban az évben indult Szolnokon az egyetemi képzés, amikor a középiskolát elvégeztem. Jelentkeztem, felvettek. 1953-tól 1957 februárjáig itt Szolnokon jártunk, akkor itt megszűnt az egyetem, s a Budapesti Műszaki Egyetemhez csatolták. Akkor az Építőipari, később a Műszaki Egyetem része lett a Közlekedésmérnöki Kar. Tanulmányaimat ott fejeztem be 1958-ban, azért kaptam innen az aranydiplomát.

Úgy érzem, ez elismerése annak is, hogy volt jövője a szakmának- és lett is. Abból az állapotból hová fejlődött a világ!

- *Hol volt az első állomás, hol kezdett el dolgozni?*

- Még abban az évben, mikor elvégeztem az egyetemet, megnősültem, és arra döntöttünk, hogy kezdjük „idegenben” a munkát. Gyöngyösre mentünk, s a 34. számú AKÖV-nél gyakorló mérnök lettem. Aztán 3 év elteltével hazahúzott a szívünk, - az enyém is, a feleségemé is-, és visszaköltöztünk Szolnokra. Onnantól kezdve ott éltünk, ott dolgoztunk a Volánnál, s ettől a vállalattól jöttem el nyugdíjba, mint a vállalat igazgatója. 37 évet dolgoztam, 1990-ig. Néhány év múlva adódott egy lehetőség, s Rákóczi falván megvettünk egy hétvégi házat, később egy lakást is, ahová ki is költöztünk, mint hazatelepülők, akik innen mentek el.

- *Családi kötődése tehát rákóczi falvi.*

- Igen, itt éltünk gyerekkoromban is. Még a középiskolát is innen bejárva végeztem el, később az egyetemre is „ingáztam”.

- *Csak az utolsó években volt kollégista?*

- Nem. A középiskolai időszakomban is volt úgy, hogy

ARANYDIPLOMA

kollégista voltam. Sőt, még előbb indult az egész: a Népi Kollégiumok Szervezetének keretében, a Mészáros Lőrinc Népi Kollégiumba költöztem 7. osztályos elemista koromban. Egy évet töltöttem ott, mert nyolcadikban újra visszajöttem Rákóczi falvára, még a tablónk is megvan. Már több, mint 50 éve végeztünk, meg is ünnepeltük a kerek évfordulót!

-Meséljen a Volánnál eltöltött időkről!

-Szolnokon a Volánnál fokozatosan haladtam előre. Voltam a vállalat főmérnöke, hosszú ideig igazgató-helyettese, majd 11 évig az igazgatója. Számatalan közlekedési témában szerepeltem a megyében, sőt országosan is. A METESZ keretében az országos ellenőrzési bizottságnak a tagja voltam, az Autóklub megyei elnöki szerepét is betöltöttem - elismerésként ezüstkoszorús kitüntetést kaptam.

-A sok-sok elismerésről, kitüntetésről szerényen hallgat, az évkönyvben sem sorolta föl ezeket. Pedig bőven lenne miről írni: Munka Érdemrend ezüst- illetve arany fokozata, a Közlekedés Kiváló Dolgozója, Kiváló Szolgálatért Érdemrend, Volán Emlékplakett...és még sorolhatná, de hangsúlyozza, a legfontosabb számára, hogy jól döntött annakidején, amikor ezt a pályát választotta, ahol szakmai területen megvalósulhattak tervei álmai.

-A Közlekedésbiztonság megyei elnökségében is évekig dolgoztam.

Rengeteg új szervezeti elgondolást valósítottunk meg. Maga a Volán is többszörösen kitüntetett vállalat volt az én irányításom alatt is. Nyilván ezek a kitüntetések nemcsak a gazdasági eredményesség, hanem az újszerű dolgok létrehozásának eredményességét is mutatják. A TEFU is a miénk volt. A nemzetközi fuvarozás beindítása, a rakodás gépesítése szintén sikeres volt. Közben megszereztem a második diplomám is, közigazgatási jellegű képzés keretében. A mezőgazdasági üzemeknél-pl. cukorrépa betakarítás, beszállítás, ugyanakkor a répaszelet, valamint a műtrágya kiszállítása – megszerveztük az ellenirányba történő szállítást, melyet országos szinten mások is átvettek. Magát a diplomatervet is ebből készítettem 1974-ben gazdaságmérnök szakirányban. Sok újdonságot sikerült megvalósítani, nagyon szerettem ezt a szervezői munkát, ehhez kell a gazdasági szemlélet, mert nemcsak a műszaki háttérrel kell biztosítani. Fontos az, hogyan térül meg, mennyiben lesz gazdaságos, mennyiben viszi előre a vállalat életét.

-Nyugdíjas éveiben sem szakadt el munkahelyétől.

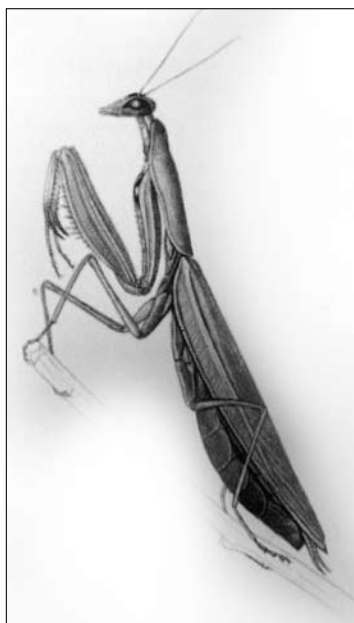
-Örülök annak, hogy kíváncsiak a véleményemre, tanácsadóként segítem a vállalatot.

Az utóbbi hónapok az ünneplés jegyében teltek, hiszen a jubileumi oklevél mellett a családban is jubilált: Felelőségével a házasságkötésük 50. évfordulóját ünnepelhette. Ez alkalomból, és aranydiplomájának átvételéért szívből gratulálok, további jó egészséget, és szeretetteljes éveket kívánok!

K.G.

KÖZTÜNK ÉLNEK

Manók pedig léteznek!

Az egyik legérdekebb életmódot folytató hazai rovarfajunk az imádkozó sáska, vagy más néven ájtatos manó. (*Mantis religiosa*)

A nőstény akár 7 cm-es is lehet, míg a hímek jóval kisebbek. Általában füzöld, ősszel fakó zöld vagy sárga színűek. Jellemző az állat megnyúlt előtora, és háromszögletű feje, melyen hatalmas szemek ülnek, s a maga előtt tartott fogókarok. Ezeket szorosan összezárva tartja, olyan benyomást keltve, mintha imádkozna. A fogókarok

az elülső lábból alakultak ki, így az állat csak 4 lábát használja járásra.

A kifejlett nőstény nem tud repülni, míg a hím zavarásra néhány métert odébb repül.

Ragadozó rovar, fogókarjaival megragadja az áldozatát, közelébe repülő legyeket, sáskákat vagy lepkéket, pókokat is. Először az áldozat fejét eszi meg, majd fokozatosan az egész testét. A lábakat, szárnyat a földre ejti. A nőstény a hímét sem kíméli.

Hiába igyekszik az nagyon óvatosan, hátulról közeledni és ugrik rá, a nőstény nem egyszer hátrafordul és fejénél fogva marcangolni kezdi. A faj szerencséje, hogy az állat idegdúca nem a fejben, hanem a potrohban van, így a már fej nélküli hím még sikeresen befejezheti a párzást, amely igen hosszú ideig tart.

Sőt a fejét vesztett állat, a félelmét is elveszti és még aktívabban párzik. A megtermékenyített nőstény lerakja nem sokkal ezután a kokonokba zárt petéit, melyből tavasszal kelnek ki az apró lárvák. Először levéltetvekként, majd apróbb rovarokkal táplálkoznak.

Az imádkozó sáska gyakori lakója a kerteknek.

Nálunk is még elég gyakori védett rovar.

Életmódjával is nagy hasznot hajt a kiskertekben, épp úgy, mint a szőlősgazdák földjeiken.

Semmiféle kárt nem okoz.

Lassú mozgású és jellegzetes alakja miatt közkedvelt „fotómodell”.

Vigyázzunk rá, és ne vigyük haza, hogy üvegbe zárva fejezze be rövid és hasznos, valamint rendkívül különleges életét!

Ulviczki György

IFJÚSÁG

Katonának lenni jó

A kilencvenes évek elejétől kezdve megnövekedett a Magyar Honvédségben szolgálatot teljesítő hölgyek száma. A 2004. áprilisi adatok szerint összesen 4039 szerződéses és hivatásos katonanő teljesít szolgálatot a honvédség keretein belül. Ez a létszám a honvédség összlétszámának körülbelül 16%-a. A létszámmal a NATO többi tagországát tekintve az első helyet foglaljuk el.

Fekete Zsuzsanna megjárta a hadak útját. Az idén hat hónapot töltött Afganisztánban egy NATO misszió tagjaként, szeptember 17-én tért haza. Erről, illetve „katonanéveiről” beszélgettem vele.

„Miért lesz valakiből katonanő? Pláne, ha egy fiatal nőről van szó?”

Hirtelen jött az ötlet. A Keróba jártam, szakácsként végeztem, aztán jelentkeztem főiskolára, ám csak költségtérítésesre vettek fel, amit nem tudtam kifizetni. Jelentkeztem szerződéses katonának. Édesapám, nagypapám is katonanő volt, nem volt annyira ismeretlen számomra.

„Nem féltél ettől a nem kifejezetten nőies világtól?”

Kicsit igen, főleg a fizikai állóképességet illetően. De a felvételinél bebizonyosodott, hogy nem kell kétségbe esni. Jó lett a pszichológiai teszt is, fel is vettek. A kiképzés után megkaptam a beosztásomat és elkezdtem dolgozni.

„Mi a különbség a szerződéses és a hivatásos katonanő között?”

A hivatásos állomány belépéstől nyugdíjig katonanő, a szerződésesek egy meghatározott időre lesznek katonanők, úgy 8-10 évig. Én 2001-ben öltöttem fel a mundért, 2010. november 27-én jár le a szerződésem. Egyszer lehet hosszabbítani, aztán az ember vagy kéri a hivatásos állományba vételt, vagy végleg leszerel.

„Egyenrangú félként kezelnek katonatársaid, vagy észreveszik az egyenruhába bújt nőt?”

Általában az idősebb katonanők azok, akik nem nézik, hogy nő, vagy férfi az illető, katonaként bánnak mindenkivel. A fiatalabbak még udvariaskodnak, kedveskednek, de ez sem zavaró.

„És mivel foglalkozol a laktanyában?”

Az ételmezési rajparancsnok helyettese vagyok, szakács. Mi felelünk a katonanők ételmezéséért a laktanyában, gyakorlaton.

„Gulyáságyú?”

Ritkán, de több napos gyakorlat idején használjuk.

„Mit lehet benne elkészíteni?”

Mindent. A rántott hústól a pörköltig, tortától a tejbegrízig mindent. Úgy 600-800 főre tudunk benne főzni.

„Szeretsz katonanő lenni?”

Igen. Néha, egy-egy fárasztó gyakorlat után arra gondolkodom, hogy soha többé, de kipihenem magam, és újra visszatér az életkedvem.

„Hogyan jutottál ki Afganisztánba?”

Meghirdetik a különböző beosztásokat, és lehet rá pályázni. Mondjuk a bevonulástól számított hat hónap próbaidő, de nagyjából egy év katonáskodás után már lehet jelentkezni. Ha a parancsnok támogatja a jelentkezést, akkor már van esély a kijutásra. Várnak az emberre még tesztek, „vizsgafeladatok”, aztán egy kiképzés, fizikai, pszichológiai egyaránt. Megpróbálnak felkészíteni egy teljesen más életre, ami kint vár ránk. A kiutazás előtt meg kaptunk egy rakás védőoltást is.

„A családot mit szólt hozzá?”

Utazás előtt már fél évvel tudtam, hogy mehetek. Elfogadták a döntésemet, aggódtak, de nem akartak lebeszélni. Támogattak végig. Bár ahogy egyre közeledett az indulás napja, egyre nőtt bennem a feszültség.

„Milyenek képzelted el Afganisztánt?”

Tudtuk, hogy háborús helyzet van odakinn, találkoztam olyanokkal, akik már voltak ott, meséltek az ottani helyzetről. Nem lepott meg az a szegénység, ami ott fogadott. Fejletlen, szegény ország, nagy a munkanélküliség. Fura volt a kulturális mássága, a napi 5 ima, a nők csadorban, de minimum fejkendőben.

„Milyen volt az első benyomás, mikor megérkeztetek?”

Mikor leszálltunk a gépről, hitetetlenül nyomasztott a vidék kopársága: hegyek körbe-körbe, homok körülöttünk, nincsenek fák, néhol egy kis zöld. Teljesen idegen volt számomra. Később azonban felfedeztük, hogy ennek a már-már holdbéli tájnak is vannak csodálatos momentumai.

„Időjárás?”

Február 22-én indultunk Ferihegyről közvetlen géppel, az afgán tél utóhatásait még éreztük megérkezésünkkor. Hűvös, szeles volt az idő, néhány nap múlva azonban felmelegedett: reggel 35 fok, napközben 50, este pedig vissza-

IFJÚSÁG

hült újra 30-35 fok körülire. Szerencse, hogy száraz meleg van kinn.

„Hol voltatok pontosan?”

Baglan tartományban volt a táborunk egy Pul-e Khomri nevű város mellett. Olyan nagyvárosok, mint Baglan, vagy Mazar-e Sharif kb. 150-200 km-re vannak. Tehát valahol a semmi közepén voltunk.

„Mi volt a feladatotok?”

Újjáépítés elsősorban. Iskolákat, kórházakat építettünk, segélyeket osztottunk. Leginkább ilyenek.

„Csak magyarok voltak a táborban?”

Ez egy magyar katonai tábor volt, magyar katonákkal. Rajtunk kívül csak akkor voltak más nemzetiségű katonák, ha valamilyen NATO egység szállást kért. Bár a szakácsok indiaiak voltak. Okozott is ez néhány érdekes pillanatot, főleg az étel tálalásakor: fahéjas-currys marhapörkölt, currys rántotthús. Mindenhez rizst adtak, a krumplit és a tésztát szerintem nem is ismerték.

„Ezt nem értem. Hogy kerültek indiai szakácsok egy magyar misszióba?”

Ők közvetlenül a NATO alkalmazásában álltak, egy évre vették fel őket. Ezeket a dolgokat a NATO intézi, beleszólása úgy tűnik, nincs a Magyar Honvédségnek.

„Hogyan teltek napjaitok, milyen volt a táborban az élet?”

Légkondicionált konténerekben volt a szállás, ketten voltunk egy szobában. A fiúknál előfordult, hogy hárman, de átlag a két fő volt. Kijártunk a városba elvégezni a munkánkat, adtunk 24 órás őrszolgálatot is, ez úgy nézett ki, hogy 4 óra az őrtoronyban, 4 óra pihenés, torony, pihenés. A heti pihenőnap a péntek volt. Volt konditerem, könyvtár, a kávézóban csocsó. Főztünk együtt közösen, buliztunk is néha. Volt számítógép és Internet, ezen keresztül tartottuk a kapcsolatot az otthoniakkal akár minden nap. De leginkább pihentünk.

„Gondolom teljes ellátást kaptatok, de mi a helyzet egyéb dolgokkal, pl. cigi, csoki, alkohol?”

A fizetésünket bankszámlára utalták, csak annyit volt nálunk, amennyit a havi kiadásokra kértünk. A kintinban meg lehetett kapni a cigitől kezdve a műszaki cikkeken át a pipere holmiig mindent. Naponta két 0,33 l-es dobozos sört, vagy 2 dl bort lehetett meginni szolgálat után. A piros amerikai ciginek doboza 1,3 dollár volt (az USD a 2008. november 3-i árfolyam szerint 200,44 forint). Élelmiszert nem volt ajánlatos a városban vásárolni, ha valami nagyon kellett, de a kintinban nem volt meg, akkor a nagyvárosokba induló konvojokkal hozattuk el.

„Mit vittetek magatokkal a felszerelésen kívül? Mit lehetett vinni egyáltalán?”

Igazából bármit. Laptop, fényképezőgép, videokamera a legjellemzőbb, valamiféle kabala, telefon. Mondjuk, saját telefont nem érdemes használni, mert bár van hálózat és térerő is, nagyon drága.

„Milyenek az afgán emberek?”

Sokan jártak be a táborba dolgozni, a táborépítésben vettek részt, voltak afgán katonák is az őrtornyokban. Dolgosak, segítőkészek, de a higiénia teljes hiánya tapasztalható. Láttunk olyan munkást, aki minden nap bejárt dolgozni, és fél év alatt nem váltott ruhát, ugyan abban a gúnyában járt-kelt. Érdekes szag lengte körül.

„Hogyan tekintettek rátok: barát vagy ellenség?”

Érezték, hogy segíteni akarunk. Kicsit furcsán néztek ránk, nőkre, hiszen ott a nők más szerepkörben mozognak, de nem voltak ellenségesek. Elegük van már a háborúból, élni szeretnének, úgy vettem észre.

„Megértettétek egymást?”

Aki tudott angolul, azzal lehetett beszélgetni, de a leg többel csak mutogatással tudtunk kommunikálni.

„Nem féltetek tőlük? Nem féltetek, hogy merénylő van köztük?”

Az ottani emberek két véglet szerint élnek: a legtöbbször elege van már az erőszakból, békében szeretne élni. A gyerekeket iskolába járatták, dolgozni. Mi ebben sok segítséget adtunk nekik. De van egy réteg, aki háborúra született. Megbújhatnak a békés többségben és okozhatnak károkat, ez a lehetőség benne van. Akik a táborban dolgoznak, azokat a Katonai Biztonsági Hivatal leellenőrizte, megpróbálják a nemkívánatos, ellenséges elemeket kiszűrni, de a táborba lépésnél is minden esetben megmozdították őket. Hogy féltünk-e? Nem gondoltunk rá. Kicsit úgy voltunk, mint a struccok, mikor a homokba dugják a fejüket: azt mondogattuk, velünk baj nem eshet. Könnyebb volt így dolgozni, mint állandóan azon aggódni, történik-e velünk valami rossz.

„És csakugyan annyira véres az ottani valóság?”

Lelépni a kijelölt útról nem érdemes, soha sem tudhatod, hol van egy elásott akna. Gyakran fordultak vissza konvojok, mert aknát találtak régóta használt utakon. Ilyenkor kimennek a tűzszerészek és teszik a dolgukat, mint mindenki más.

„Mit éreztetek, mikor meghalt a magyar tűzszerész?”

Félelmet és keserűséget. Kirántották a strucc fejét a homokból, de gyorsan próbáltuk nyugtatni magunkat: Velünk ez nem történhet meg!

A kellemetlen az volt, hogy mikor megtudtuk, hogy egy magyar katona megsérült, teljes hírzárlatot rendeltek el: kikapcsolták az internetet, a telefont, ne tudjunk információkat kiadni a hozzátartozóinknak. Közben a kereskedelmi csatornák meg telefűjték a világot, hogy a meghalt egy magyar katona. Érthetetlen. Az egyik katonatársam monogramja megegyezik az elhunytéval. Először csak ezt hozták nyilvánosságra, a felesége meg az örület határra került, mert a név kezdőbetűin kívül semmi más információt nem adtak ki, a férjét meg nem tudta utolérni. Borzasztó érzés lehetett.

„Egyben lehúztátok a hat hónapot, vagy voltatok eltávon?”

IFJÚSÁG

Egy pár napra hazajöttünk. Üzentem is az itthoniaknak, hogy mit főznek. Vágytam már a hazai ízekre, pörkölt fahéj és curry nélkül, szalonna, kolbász, kenyér. Érdekes, talán ez hiányzott a legjobban, a fehér kenyér. Afganisztánban olyan a kenyér íze, mint nálunk a fonott kalácsé, kicsit édes. Nincs rossz íze, de nem ehhez vagyok szokva. Ne gondoltam volna, hogy a kenyér fog a legjobban hiányozni.

A többiek is mondták, hogy hozzuk otthonról hazait.

„Milyen kapcsolat alakult ki köztetek a hat hónap alatt?”

Szerencsére ismertük már egymást, hiszen a Bercsényiek adták a misszió 80%-át, de sokminden kiderül rólunk ilyenkor. Lakva ismeri meg egymást az ember. Alakultak ki barátságok, de semmi több. Tilos bármilyen szerelmi kapcsolatot kialakítani a misszió idején, de senki nem is kockáztatja, hogy hazaküldjék és meg is büntessék ilyen miatt.

„Keveredtetek veszélyes szituációba?”

Mi megúsztuk, bár két héttel a hazautazás előtt rálóttek az egyik konvojunkra, de nem volt sérülés.

„És mit csináltál, mikor hazaértél Rákóczifalvára?”

Ettem! Kajáltam egy jót. Volt 5 nap szolgálatmentesség, ezt pihenésre használja az ember, utána orvosi visszaszűrés, nehogy valami egzotikus bajt behurcoljunk. Utána pedig szabadság.

„Tényleg, voltál beteg odakint.”

Egy kis nátha, az is a légkondi miatt.

„Teljes körű orvosi ellátást kaptatok?”

Igen, volt egy tábori orvosunk, a kisebb bajokat tudta orvosolni, ha komolyabb probléma volt, például fogfájás, vagy nőgyógyászati, vagy egyéb, akkor elküldött a német táborba, ott volt katonai kórház. Kértek időpontot és egy tolmácsot és elküldték a beteget.

„Visszanézve mit gondolsz erről a fél évről?”

Jó volt kint. Tapasztalatszerzésnek is kiváló volt. Például, ha legközelebb megyek valahová misszióba, viszek kenyérsütőt. Megismerkedtem más tájakkal, más emberekkel, más kultúrával. És mióta láttam, hogyan élnek emberek, jobban megbecsülöm azt, ami nekem adatott.

„Tehát szívesen elmennél még?”

Igen, félévnyi pihenő után lehet új misszióba jelentkezni. Sokan egyáltalán nem gondolkodnak azon, hogy kimenjenek, én szívesen mennék.

„És egyébként hogyan tovább?”

Két év múlva lejár a szerződése, szeretném meghosszabbítani. Jó lenne továbbtanulni, és ennek akadálya sincs. Aztán szeretnék hivatásos állományba kerülni. Mert katonának lenni jó.

„Minden távoli utazásról szokás ajándékot hozni. Te hoztál valami?”

Persze, kendőket, vízipipát, vázákat, kézzel szőtt takarót, fafargásokat. A barátnőim mindegyikének pedig egy-egy csadort. Talán ezzel meg is van a farsangi jelmezünk.

Mondi

A VARSÁNY KÖZÖSSÉGI HÁZ PROGRAMJAI

Könyvvásár novemberben és decemberben a könyvtárban (Rákóczi út 21.)

Információ: 56-441-025

November 21., péntek, 17.00

Imádság - Sivák Enikő budapesti festőművész kiállításának megnyitója

A kiállítás december 11-ig tekinthető meg.

Macimúzeum-Bocs d'Art Galéria (Szabadság tér 3.)

Információ: 56-441-023

2008. november 29., szombat, kapunyitás: 20 óra

Koncert

Fellépő zenekarok: Chili Con Carne, Idegtelel Mirodam

Vendég: Láris „Csiga” László (Lady Machbet, ex-Pokolgép)

Varsány Közösségi Ház (Szabadság tér 10.)

Információ: 06-30-505-30-36, 56-440-658,

varsany@rakoczifalva.hu

2008. december 7., vasárnap, 16 óra

Jön a Télapó!

Zenes műsor kicsiknek és nagyoknak

Varsány Közösségi Ház (Szabadság tér 10.)

Információ: 56-440-658, varsany@rakoczifalva.hu

2008. december 12., péntek, 17 óra

Makett és Kinder-figura kiállítás – megnyitó

Macimúzeum-Bocs d'Art Galéria (Szabadság tér 3.)

2008. december 12., péntek, 18 óra

Lengyel betlehemes (a szolnoki lengyel kissebségi önkormányzat támogatásával)

Macimúzeum udvara (Szabadság tér 3.)

2008. december 12., péntek, kapunyitás: 20 óra

Prosectura koncert

Varsány Közösségi Ház (Szabadság tér 10.)

Információ: 06-30-505-30-36, 56-440-658,

varsany@rakoczifalva.hu

2008. december 19., péntek

Mindenki Karácsonya

Varsány Közösségi Ház (Szabadság tér 10.)

Információ: 56-440-658, varsany@rakoczifalva.hu

2008. december 31., szerda

Szilveszteri Bál

Sportesarnok (Kossuth Lajos út 12.)

Zene: Emeretta zenekar

Információ: 56-440-658, varsany@rakoczifalva.hu

GONDOLATOK

Tisztítótűz

„Egy mindenkiért,
mindenki önmagáért.”
(Ökörkör)

Húsz év kellett, hogy a közvagyon szétlopják, az egészségügy, rendőrség, honvédség, bíróság, oktatás csak vegetáljon. Az, hogy a világválság így talált bennünket már nem oszt és nem is szoroz. Ilyen tudatos rombolás az EU 27 államból egyben sem történt meg, gyakorlatilag „kicsontozták az országot”.

A spekuláció, mint macska az egérrel, úgy szórakozik a magyar valutával. Az összeomlást 25 milliárd dollárral sikerült ideig-óráig megakadályozni, persze ez csak tűzoltás és nem a helyes útra való térés.

Az eladósodás 22 ezer milliárd dollár lett, tehát a kölcsönök kamata, csak kölcsönből fedezhető, hiszen 4-5 milliárd Euró a valutatartalék. Talán most ébrednek rá sokan milyen játék áldozatává vált az ország.

Ennek ellenére a múzeum körül egy rendkívül erős támogató csapat vesz bennünket szárnyai alá. Különös, de mégis egyre többen érzik, hogy összefogással nagyon jól lehet megvédeni azt az értéket, amit létrehoztunk. Az utóbbi 2 hónapban 6! újabb támogató állt mellénk. Ezek közül egy sem rákóczi falvai, tehát ha valami hiteles, bizony más településekről is segítenek bennünket. A támogatók is többfélék, van, aki önmaga érdekét is látja, mert óriási a látogatottságunk, (mi ennek is örülünk) és van olyan, akit csak a segítőkészség vezet. Ez egy polgári gondolkodás, valódi értékek mentén élő polgárok, ezekből egyre többen érkeznek hozzánk.

A múzeum fejlesztése mára gyakorlatilag a település olyan lehetősége, amivel a falu értékes maradhat, hiszen a vegetáló közösségek sorsa megpecsételődött. Az EU-nak nem érdeke, hogy olyan település pénzhez jusson, ahol nem történik semmi. Az a rengeteg munkanélküli, aki nem tud elhelyezkedni, azoknak az idegenforgalom lehet kitörési pont. Ehhez olyan produktum kell, amire eljönnek, ezért kezdtük el a „*fűcán-park*” kialakítását.

Elképzelésünk az volt, hogy olyan látványosságot találjunk a múzeum mellé, amivel még itt tudjuk tartani a vendégeket. Abonyban nagytestű és őshonos állatok élnek, Jászberényben színesebb a választék, de egyik helyen sem láthatók ezek a trópusi, ill. ázsiai, afrikai, dél-amerikai és ausztrál madarak. Ez a szűk sáv volt még szabad, amivel egyediek lehetünk.

A fejlesztés fél éve alatt egyre több segítséget kaptunk. Gyakorlatilag az utca minden lakója a környékből állandó segítők, úgy anyagokban, mint takarmányozásban. Legalább 10-12 szomszédunkról van szó.

A múzeumnál fellépő ellenségeskedés itt támogatás. Jól tudjuk, ez a nagymértékű segítőkészség felelősséggel jár, ezért legalább olyan minőségű állatpark lesz, mint a múze-

um, ahová már október 31-ig 13629 vendég látogatott el. Az állatok is havi 200-300 vendéget vonzanak a felméréseink szerint, kezdetben. Természetesen fejlesztésünket vállalkozók segítik az ország minden részéből. Ez előre vetíti országos ismeretségünket.

A későbbiekben sokféle madarat, kengurú, aprómajom fajták, kisragadozókat és be szeretnénk mutatni, hiszen az érdeklődés már most nagyon nagy ezekre is. Folyamatosan alakítjuk ki a férőhelyeket és már jövőre tudjuk fogadni a vendégeket. Remélhetőleg sokan kedvet kapnak a vendégek fogadására, mert a válság egyre több turistát a hazai tájak megismerésére kényszerít. Persze a magyar vidék is legalább olyan jó, mint a külföldiek. Amivel el vagyunk maradva, az a vendégekhez való viszony. Ezt még tanulni kell, de a megélhetés szemléletet tud változtatni. A vendég mindig az első

Balázs Antal

Nostradamus Trógerlandi vakáció 2008.

I. Az IMF 25 milliárd kölcsönét Fleto sikernek könyvelte el. Valaki mondja már el neki, hogy ezt vissza kell majd adni.

II. A sztárok a fejükre estek sorozat „sztárjait” tényleg Afrikába kellett vinni, mert itthon az állatkertek megteltek.

III. A bankok 600 milliárdot kapnak, mert a kis- és középvállalkozóknak nem pénzt fognak adni, hanem rollót, hogy húzzák le.

IV. Bea asszonyt 5-ször vette már feleségül Győzike.

VIII. Henrik 6-ot vett el, de közbe az előzőt mind kivégeztette.

V. Az olaj 60-70 dollár körül van, mindig ehhez állították be a gáz árát. Tehát felére esett vissza elméletileg a fűtőszámlánk!

VI. Már a magyar zászlót is Kínába fogják gyártani.

VII. Szolnokon megépült a buszpályaudvar, ahol csak a buszok és az utasok nem fontosak.

Balázs Antal

GONDOLATOK

Gondolatébresztő

Sokszor meg vagyunk arról győződve, hogy az életünk jobb lesz, a férjhez megyünk, ha megszületik az első gyermekünk, vagy ha megszületik a második. Aztán meg azért vagyunk frusztráltak, mert a gyerekek túl kicsik még ehhez vagy ahhoz és azt gondoljuk, hogy a dolgok jobban mennek majd, ha felnőnek. Folytatásként kamaszkori viselkedésük miatt vagyunk elkeseredettek. Meg vagyunk győződve arról, hogy boldogabbak leszünk, mikor ezen a korszakon túljut.

Azt gondoljuk az életünk jobb lesz, ha partnerünk megoldja a problémáit, ha végre kocsi cserélünk, ha csodálatos nyaralásaink lesznek, ha nem kell dolgozni. De ha most nem kezdünk el boldog és teljes életet élni, akkor mikor? Mindig lesznek különböző nehézségeink, Legjobb ezt elfogadni és elhatározni, hogy boldogok leszünk, akármi történjék.

Alfred Souza mondta: Sokáig abban a hitben éltem, hogy a valódi, igazi életem még csak most fog elkezdődni és ehhez vezető úton mindig voltak megoldásra váró akadályok: gúnyos meg nem értettség, időigényes tennivalók, még nem törlesztett kölcsönök. Aztán kezdődik a valódi élet! Végül megértettem, hogy ezek az „akadályok” a Valódi élet. Ha ily módon elfogadjuk a dolgokat, az segít megérteni, hogy nincs egy olyan módszer, ami a boldogsághoz elvezet, mert a módszer maga a boldogság. Következőképpen élvezzük ki az élet minden pillanatát és élvezzük még annál is jobban, ha megoszthatjuk egy számunkra kedves emberrel a ritka pillanatokat és emlékezzünk rá, hogy az idő nem vár senkire...

Így akkor biztosan nem fogunk arra várni, hogy majd ha vége lesz az iskolának majd ha elkezdődik az iskola, majd ha lefogyok 5 kg-ot, majd ha sikerül felszedni 5 kg-ot, majd ha gyerekem lesz, majd ha végre kirepülnek a gyerekek, majd ha dolgozni fogok, majd ha végre nyugdíjba megyek, majd ha férjhez megyek, ha végre elvállok. Nem várjuk a péntek estét, a vasárnap reggelt, az autócserét, a házvásárlást. Sem a tavaszt, a nyarat, az őszt, a telet, sem az élet végét és egy újjászületést, hanem eldöntjük magunkban, hogy nincs az életben jobb pillanat a boldogságot „elkezdeni”, mint ez a pillant. Az életöröm és a boldogság nem úti célok, hanem maga az utazás.

Néhány ötlet mára:

- dolgozz úgy, mintha nem lenne szükséged pénzre
- szeress úgy, mintha nem fájna a csalódás
- táncolj úgy, mintha senki se látna.

Most próbáld meg válaszolni ezekre a kérdésekre:

- sorold fel a világ 5 leggazdagabb emberét
- orold fel a világ 5 legutóbbi szépségkirálynőjét
- sorold fel 10 Nobel-díjast
- sorold fel 5 Oscar díjas színészt!

Hogy megy? Rosszul? Ne aggódj! Senki sem emlékszik úgy a tegnapi legjobbjaira. A tapsviharak elmúlnak, a trófeák beporosodnak, a győzteseket elfelejtjük. Most ezekre a kérdésekre próbáld válaszolni:

- Sorold fel 3 jó tanárt, aki segített neked azzá válni, aki

lettél.

- Sorold fel 3 barátot, aki nehéz időkben melletted állt.

- Mondj olyan embert, aki azt érezte veled, hogy különleges vagy.

- Sorold fel 5 embert, akikkel szívesen töltöd az idődet.

Hogy megy? Jobban? Azok az emberek, akik az életünket különlegessé teszik, nem feltétlenül a leggazdagabbak, vagy a legnagyobb díjak nyertesei. Viszont aggódnak értünk, törődnek velünk és mellettünk állnak minden helyzetben. Töprengj el rajta egy pillanatra, milyen rövid az élet! Te mit akarsz tőle? Ki vagy te? Ha megengeded, segítek válaszolni erre a kérdésre.

Jó néhány évvel ezelőtt a Seattle-i paraolimpiai játékokon 9 atléta (akik mind mentálisan vagy fizikailag sérültek) felálltak a 100 méteres futás startvonalához. A pisztolylövés felhangzásakor elkezdődött a verseny, ahol (bár nem mindenki a lábain futva), de a cél felé törekedett a beérkezés és a győzelem reményében. A nagy igyekezetben egyszer csak az egyik fiú elesett az aszfalton és jó néhányat bukfencezett, majd elkezdett sírni. A többi 8 versenyző hallotta a sírást, lelassított és hátranézett. Majd mindenki megállt és visszafordult...

Mindegyikük. Az egyik Down-kóros leány leült mellé, megpusztilta és megkérdezte, hogy jobban érzi-e magát.. Aztán mind a 9-en összekapaszkodtak és együtt sétáltak be a célvonalon. A stadionban pedig a nézők felálltak és percekig tapsoltak. Azok, akik ott voltak, a mai napig emlegetik ezt a történetet. Hogy miért? Mert valahol legbelül tudjuk: a legfontosabb dolgok nem az egymás felett aratott győzelem. Az életben sokkal fontosabb másokat győzelemhez segíteni, akkor is, ha ez azzal jár, hogy nekünk le kell lassítani.

Egy gyertya ne veszít semmit, ha meggyújt egy másikat. Ezek a mondatok egyszerűek, maguktól értetődőek és nincs nagy jelentőségük, de néha-néha nem árt elolvasni őket, ha egyébként tisztában is vagyunk mindezzel. Gyakran túlságosan elmerülünk abba, amit csinálunk. ... És közben elfelejtjük, miért is csináljuk...

(Forrás: internet)

Hellenpach Rozália

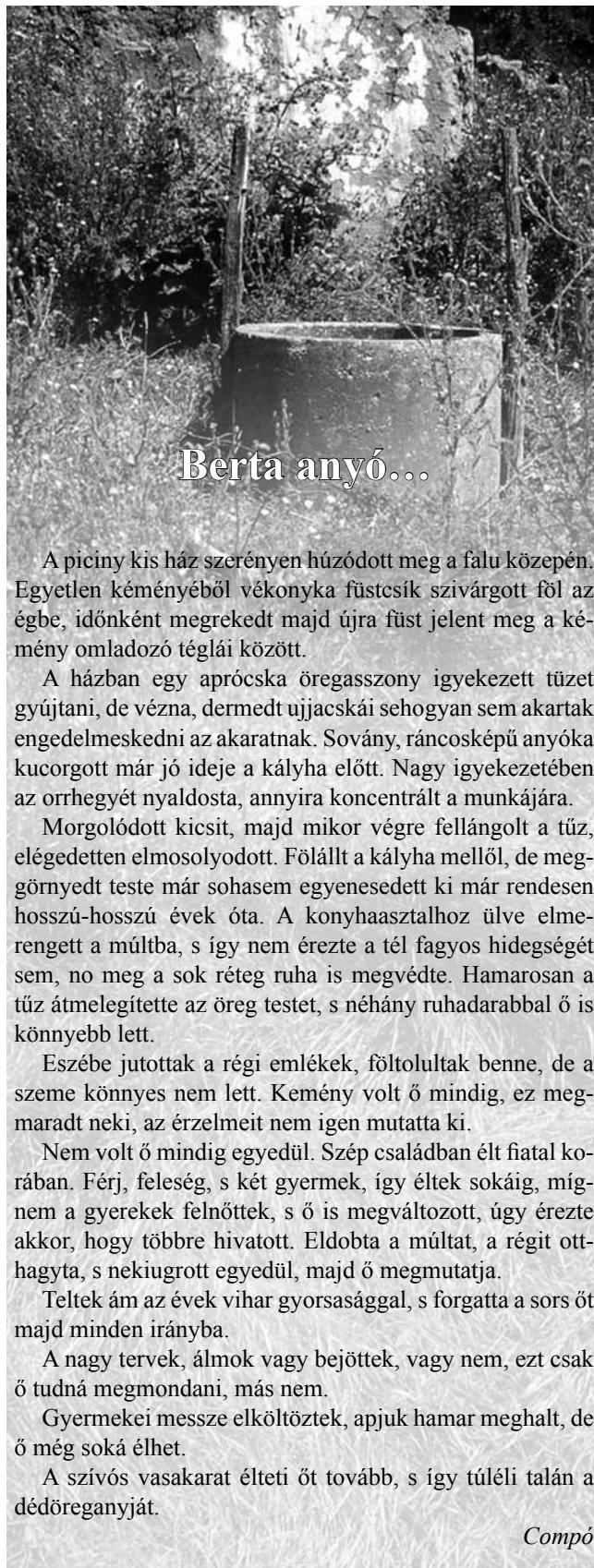
GONDOLATOK

Urbánné Kelemen Rózsa

Ősz

Pitty-patty, pitty-patty
 A tócsába súlyos cseppek hullanak
 A lejtőn hömpölyögve fut a víz,
 kis tavacskába halad.
 Néhány bátor verébfiók
 Csurig ázott tollal repül.
 Egy vén kóbormacska keres menedéket
 Fal tövére lelve leül.
 Komor színek, komor a táj.
 Elmosódó képek, homály
 A napok nyirkossá, szürkévé válnak,
 vége a nyárnak. Ismét vége a nyárnak.

Az őszt fáradt színeivel
 lassan, ballagva beköszönt.
 Fakó, rőt-lila levelek, barna levelek
 A fű sápadtabban zöld.
 Hol van a nyár kedves forró melege.
 A lég fojtott párával van tele.
 Nézd a diófát!
 Fényesen csillogva könnyet hullat
 Minden levele.

Berta anyó...

A piciny kis ház szerényen húzódott meg a falu közepén. Egyetlen kéményéből vékonyka füstcsík szivárgott föl az égbe, időnként megrekedt majd újra füst jelent meg a kémény omladozó téglái között.

A házban egy aprócska öregasszony igyekezett tüzet gyújtani, de vézna, dermedt ujjacskái sehogyan sem akartak engedelmessé válni az akarathoz. Sovány, ráncosképző anyóka kucorgott már jó ideje a kályha előtt. Nagy igyekezetében az orrhegyét nyaldosta, annyira koncentrált a munkájára.

Morgolódott kicsit, majd mikor végre fellángolt a tűz, elégedetten elmosolyodott. Fömlált a kályha mellől, de megörnyedt teste már sohasem egyenesedett ki már rendszeren hosszú-hosszú évek óta. A konyhaasztalhoz ülve elmerengett a múltba, s így nem érezte a tél fagyos hidegségét sem, no meg a sok réteg ruha is megvédte. Hamarosan a tűz átmelegítette az öreg testet, s néhány ruhadarabbal ő is könnyebb lett.

Eszébe jutottak a régi emlékek, föltolultak benne, de a szeme könnyes nem lett. Kemény volt ő mindig, ez megmaradt neki, az érzelmeit nem igen mutatta ki.

Nem volt ő mindig egyedül. Szép családban élt fiatal korában. Férj, feleség, s két gyermek, így éltek sokáig, míg nem a gyerekek felnőttek, s ő is megváltozott, úgy érezte akkor, hogy többre hivatott. Eldobta a múltat, a régit ott hagyta, s nekiugrott egyedül, majd ő megmutatja.

Teltek ám az évek vihar gyorsasággal, s forgatta a sors őt majd minden irányba.

A nagy tervek, álmok vagy bejöttek, vagy nem, ezt csak ő tudná megmondani, más nem.

Gyermekei messze elköltöztek, apjuk hamar meghalt, de ő még soká élhet.

A szívós vasakarát élteti őt tovább, s így túléli talán a dédöreganyját.

Compó

NAGYVILÁGBÓL

Németalföldi barangolások I.

Saját, személyes tapasztalatokkal gyarapítani a világról meglévő ismereteinket. Az emberiség eme ősi vágya azt hiszem minden emberben munkálkodik. Ezért indultunk útra, vágunk neki a világnak, s barangolunk ismeretlen, messze tájakon. Egy utazás ugyanis sohasem pihenés a szó eredeti értelmében. Sokkal inkább kihívás, kaland. Tényleges, fáradságos szellemi töltekezés. Jómagam különösen szeretem a kaland eme válfaját. Szoktam is mondani, hogy amikor a Teremtő az utazási szenvedélyt osztogatta, többször is sort fogtam.

Mindenekelőtt a kulturális körutazásokat kedvelem. Vagyis a szellemi töltekezés ama formáját, amikor helyszínről helyszínre haladva tárul fel előttem a korábban csak könyvekből vagy filmekből ismert ország.

Legutóbb is ilyesféle utazáson vettem részt. Férjemmel együtt szeptemberben a Benelux államokban jártunk. Az egykori Németalföldön, ahol elbűvölő városok, csatornák, szőlőmők és a polderek soktitkú élete várt ránk.

1.

Először a Luxemburgi Nagyhercegség területén mulattuk az időt.

A törpeállamban, amelynek a területi kiterjedése alig nagyobb, mint egy közepes nagyságú magyarországi megyéé. Mindazonáltal ez a kicsinyke ország elbűvölő. Az Ardennek mély folyóvölgyekkel szabdaltsága kialakult miniállam ráadásul gazdag is. Függetlenségét ugyan csak 1867 óta szavatolja a világ, mégis amolyan pénzügyi nagyhatalomnak számít. A banki és a biztosítási tevékenységek révén a gazdasági fejlettsége kimagasló. GNP/fő értéke Svájc hasonló értékét is meghaladja. Nincs is abban semmi különös, hogy lakói a következő szót választották jelmondatul: „Azok maradunk, akik vagyunk.” Szóval a kedvező pénzügyi szabályozásoknak és adózási feltételeknek köszönhetően Luxemburg manapság igaz Finanzhochburt. Kicsinyisége ellenére világgazdasági szerepkörrel. Amikor Kr. u. 963-ban Siegfried Lützelburg gróf megalapította bizonyára álmában sem gondolt ilyen szerepre. S akkor sem, amikor a Német-Római Szent Birodalom császárai vagy a burgundiai

uralkodók, illetve a Habsburg hatalmasságok, spanyol, francia és németalföldi királyok uralták. Mindazonáltal Európa legnagyobb erődrendszerét (közel 26 kilométer várfal, alatta 23 kilométernyi kazamatarendszer) idejekorán kiépítették a fővárosban, ami maga is a Luxemburg névre hallgat. Így vált a törpeállam Észak Gibraltárjává. A csöpp ország nevének betűi ugyan a térképeken el sem férnek, mégis az Európai Unió több fontos intézménye kapott otthont a fővárosban. S az Európa negyed modern irodaházai mint ölelő karok övezik Luxemburg városában a nagyhercegi palotát, a katedrálisokat, a patinás régi házakat és az erődítményrendszer hatalmas falait. Mellesleg a falak tetején mostanában már az ágyúteraszok helyett gyönyörű parkok, hangulatos kisvendéglők, játszótérek és szabadtéri kiállítóhelyek sorakoznak.

Az erődfalak tövében pedig romantikus sétányok, rózsaszalugasok, idillikus találkahelyek bújnak meg. Szóval az Alzette folyó által szabdaltsága között épült főváros szépségében olyan, mint egy kis ékszerdoboz. Minél inkább a mélyére nézünk, annál értékesebb kincseket lelhetünk benne. De ékszerdoboz maga az egész kicsinyke ország is. Hiszen egyik helyen római kori emlékek ajánlják magukat megtekintésre, máshol meg csodaszép középkori városok vagy éppen a hegyek tetején ülő komor lovagvárak. S ha belefárad az ember a sok-sok látnivalóba, az ízek, zamatok pompás kavalkádja várja a kisvendéglők teraszain. Mert ahogy a luxemburgi mondás is tartja: „iessen an drénken hält läif a séil zesummen.”

2.

Belgák, belga kultúra, belga fennhatóság, belga kormány, belga király.

Ismerősen csengő kifejezések, de micsoda anomáliát takarnak. A mai Európában ugyanis belga nemzetiség nincsen. Belgiumot flamandok, vallonok és kis részben német anyanyelvűek lakják. A kelta eredetű belga törzs rég letűnt a történelem színpadáról. Talán az ókorban Julius Caesar találkozott tagjaival utoljára. Mindazonáltal amikor a mai ország területén élő népesség 1831-ben kikiáltotta a függetlenségét

NAGYVILÁGBÓL

(akkoriban a holland fennhatóság ellen kellett küzdeni), az ország nevének megválasztásakor felhasználták a hajdani harcias törzs nevét. Így született meg a Belgium elnevezés. Az ország ma tulajdonképpen monarchikus államszövetség, ahol a régiók Flandria, Vallónia és Brüsszel nagyobb önállósággal rendelkeznek, bár központi kormányzat irányítja az országos jelentőségű ügyeket. A népesség 60 %-át a flamandok teszik ki, akiknek a nyelve nyelvjárások sokaságából áll. A kisebb számú vallon lakosság franciául beszél. Azonban az ország nemcsak nyelvi, hanem kulturálisan is megosztott. Sőt gazdaságilag is élesen elkülönül egymástól a flamandok által lakott Észak és a vallonok földje, Dél. Így aztán nem csoda, hogy Flandria gyakran összekülönbözik a központi kormányzattal, s leginkább arról álmodik, hogy önállósodik. Úgyhogy Belgiummal kapcsolatban nem emlegethetjük az egy nemzet, egy haza kifejezést. A „belga” elnevezés tulajdonképpen a közös nemzethez tartozást volna hivatott erősíteni. De mint a fentiek mutatják, ennek nem sok létjogosultsága van. A gondok ellenére persze Belgium igazi turista paradicsom. Annak ellenére, hogy 30500 km²-nyi területével Európa egyik legkisebb országa, bőven kínálja a látnivalót. Jó magam Brüsszel, Leuven, Waterloo, Gent, Bruges és Antwerpen nevezetességeit látva bizonyíthatom ezt.

3.

Louvain, Leuven, Löwen. Mindhárom név ugyanazt a települést nevezi meg. Egy közepes nagyságú városkát, amely nekünk, magyaroknak, igen kedves. Hiszen ebben a Brüsszel közeli, messze földön ismert egyetemi városban találták meg anno az első magyar nyelvű verset, az Ómagyar Mária siralmat.

Maga a város a középkorban a Brabant Hercegség fővárosa volt. Köveit átíttatta a történelem. Jólétét a posztógyártásnak köszönhetette, hírnevét pedig az 1425-ben alapított egyetemének. Nos, ebben a városkában található a brabant gótika talán leghíresebb remekműve, a leuveni városháza. Látván az embernek az az érzése támad, hogy közel 600 évvel ezelőtt a tervezője kőbe álmodta a csipkét. A négy hom-

lokzatos, három emeletes épületet 300 finoman megmunkált szobor díszíti, s ki tudja hány tucat könnyed tornyocska. Azt mondják, amikor Victor Hugo először meglátta, nem tudott megszólalni. Hát ami igaz, az igaz: az embernek tényleg eláll a lélegzete. Amikor pedig a szomszédságában lévő gótikus Szent Péter katedrális tornyában felhangzik a harangjáték, az ember hajlamos lesz elhinni, hogy a csipkeszerű ornamentikába öltöztetett épület tényleg a földfelszín felett lebeg.

4.

Van-e elbűvölőbb városka Európában mint Bruges? Nem tudom, de azt merem állítani, hogy ez a város maga a csoda. Egy itt maradt maréknyi középkor, ahol bármerre néz az ember, a hajdani Flandria köszön vissza. A festői csatornák mentén középkori oromzatos házikók, a girbe-gurba utcácskák között kedves, árkádós síkatorok, ódon terek. Szinte minden érintetlenül élte át arrafelé az idők viharait. Amikor a Minnewater déli hídjától sétára indultunk, nem is gondoltam, hogy a bájnak és a kellemnek kivételesen gazdag helyére érkeztem, hogy minden sarkon új meglepetésekben és elragadtatásokban lesz részünk. Aztán, mikor a Rózsafűzér rakparton egy kicsiny hajó is hátára vett bennünket, hogy a csatornákon lakó hatyúk szemével is lássuk a várost, egyszerűben a szavaim is elakadtak. A csatornák tükrében egy kis ékszerdoboz nyílt ki előttünk, s a páráló ködgomolygában egy elvarázsolt világ kínálta szépségeit.

Georges Rodenbach Bruges-la Morte című regényében, a melankólikus világérzés tökélyre vitt ábrázolásában, főhőse kapcsán így ír: „Meggzálta ez a sötét emlék, amely a hidak alól párállott elő, onnan, ahol könnyek fakadnak lát-hatatlan forrásokból.” Szó ami szó, én sem sötét emléket, sem könnyeket nem éreztem Brugesben. Sokkal inkább a békességet és a csöndes derűt. Arrafelé mintha megszűnt volna a világ sürgető nyüzsgése, helyét átadva a merengésnek. Még a Miaszonyunk templomban Michelangelo olaszos bájú szobra, a Madonna gyermekével is ezt igazolja. A Szűzanya ugyanis álmodozva néz maga elé két térde között tartva Jézuskáját. Ott és akkor milyen messze van még tőle a Golgota!

Persze valamikor Brugesben is zajos, nagy élet járta. Amikor a 12. században egy áradás kiszélesítette a város tengeri kijáratát, áruszállító hajók százai verték föl a csöndet, s a város piacán borostyán, szörme, narancs és bor cserélt gazdát.

No, meg a flamand szőnyegszövők messze földön híres faliszőnyegei és a csipkeverők finom termékei. Mára azonban csak az utcán üldögélő idős csipkeverő hölgyek maradtak, meg a virágszőnyeges beginaudvarok és az érintetlenül megmaradt hajdani épületek, amelyeknek révén a mai Bruges olyan, mint egy gyönyörű szabadtéri múzeum, ahol a jobbára sértetlen középkori macskaköveken turisták ezrei bolyonganak.

(folytatjuk)

Czirmayné Kocsis Róza

KÖRKÉRDÉS

Október 23. a fiatalok lelkében

Bátorkodtam javasolni szerkesztőségi ülésen, hogy ugyan kérdezzünk már meg néhány fiatalt, miként él bennük 1956. október 23.

-Miért gondoltam erre?

-Röviden nehéz kifejezni, de megpróbálom.

A „felelősen gondolkodó felnőtteknek”, akiknek kutya kötelessége lenne a forradalom tiszta eszméjének őrzése, elpalántálása, méltó gondozása és életbentartása gyermekeikben, hogy majdan ők is tisztán adhassák át utódaiknak azt.

Vajon ezt megtettük és megtesszük mind ezt?

Papp Imre

Gimnazista

Ha Október 23-ikáról beszélünk nekem már sokszor nem maga az ünnep és a hozzá tartozó emlékek, illetve hősi tettek jutnak eszembe, hanem a mostanában zajló politikai összetűzések és zavargások. Az ünnepnek nem arról kellene szólni, hogy az utcára vonuló tüntetők és huligánok szétverik a fővárost, mert ez egy nemzeti ünnep, ahol egy nemzet emlékezik együtt, egymással. A legtöbb mai fiatal átértelmezi az 56-os forradalmat és annak eszményében cselekszik, nem helyesen. Mi már szinte semmilyen emléket nem őrzünk, csak megemlékezünk, de sokszor azt sem tudjuk miről valójában. Éppen ez az oka annak, hogy nem tiszteljük magát az ünnepet. Az iskolámban is minden évben van megemlékezés, amely egy műsort foglal magában. Jómagam is szerepeltem már ilyen műsorban, de a közönségnek nem tudtuk teljes egészében átadni az ünnep mondandóját és üzenetét, mert mi magunk, akik előadtuk sem tudtuk átérezni teljesen azt, amiről beszéltünk. Én személy szerint már jártam Pesten a Terror Házában és ajánlani tudom mindenkinek, aki még nem volt, hogy menjen el és nézze meg a tárgyi emlékeket és a megdöbbentő adatokat.

Egyetemista

Ha Október 23-adika, akkor írás és szólásszabadság. Szerintem ez az egyik legfontosabb dolog amit sikerült kivívnia a Magyar népnek. Mondhatjuk úgy is, hogy ők, az akkori egyetemista fiatal hősök tették le az alapköveket. Példamutató a bátorságuk és összetartásuk, ma is példaértékű és tisztelendő a fiatalság számára. Személy szerint gyásszal és emlékezéssel élem meg ezt az ünnepet, mert nagyapám is ekkor vesztette életét. Sajnos rendkívül elszomorító, mikor olyan emberek láznak és pusztítanak, akik nem érzik át az ünnep lényegét és nem tartják tiszteletben, hogy a másik ember emlékezze és csendesesen ünnepelne. Sokat mesélt nagymamám az akkori időkről és viszonyokról, de még ez is kevés ahhoz, hogy teljes egészében átlássam és érezzem az akkori légkört és feszültséget, ami kiindította a felkelést. Több szolnoki megemlékezésen is voltam és rájöttem hogy az üres szavak helyett többet ér egy előadás a fiataloktól, egy

kis színjáték, vagy valamilyen szöveges előadás. Remélem az emlékek tovább élnek majd a mi unokáinkéban is.

Hajdú Gergely

Anonim, 16 éves, tanuló

Számokra mit jelent október 23.?

Nekem ez a nap a magyar történelem fontos pillanata. Hiszen sokan az életüket áldozták a magyar nemzet szabadságáért, függetlenségéért és tiszteletéért. Azt hiszem ezekre az emberekre emlékezhetünk úgy, hogy hősök voltak. Sőt úgy is kell emlékeznünk.

És szerinted ezek a hősök megkapják a megfelelő tiszteletet?

Azt hiszem, hogy igen. Az iskolákban rendeznek tiszteletükre megemlékezést. A fiatalok ünneplőbe mennek iskolába. Tehát azt mondhatom, hogy megkapják a tiszteletet, ha még nem is a megfelelőt, de emlékezünk rájuk minden évben.

Köszönöm, hogy válaszoltál kérdéseimre!

Anonim, 22 éves, tanuló és dolgozó

Neked mit jelent október 23.?

Számomra talán a múlt legfontosabb dátuma, mert az akkori emberek vették a bátorságot és összefogtak hazájukért és népükért. És nem is a saját sorsukon javítottak, hanem unokák, leszármazottak és a későbbi generáció sorsán. Persze az akkori körülmények javulásában is segíteni akartak, de egyértelmű volt, hogy akkoriban még az emberekben élt a haza szeretete és tisztelete, és képes volt összefogni a nemzet egy jobb jövőért, hiszen a magyar sors javulását közös érdeknek tartották.

Véleményed szerint a fiatalok megbecsülik és tisztelik ezeket az embereket?

Őszinte leszek. Szerintem a mai fiatalság egyáltalán nem tiszteli és becsüli meg ennek a napnak a jelentőségét. Nem is tudják felértékelni, hogy mekkora tett volt ez akkor. És attól, hogy az iskolában tartanak egy húsz perces megemlékezést, amit a diákság fele végigbeszélget. Néhányan persze arra se méltatják magukat, hogy az ünneplőt felvegyék, aki meg fel is veszi, csak azért teszi, mert muszáj neki. Azt hiszem ez mindennek nevezhető, csak tiszteletnek és megbecsülésnek nem. És ebben hibásak a szülők, a tanárok, a fiatalok és maga a rendszer, amiben élünk. Mert se a szülő, se a tanár nem tanítja meg igazán annak a gyermeknek, hogy igenis tisztelni kell az elődeinknek. A fiatal pedig nem is foglalkozik vele, hiszen nem ez izgatja a gondolatait. Lehet, hogy én látom rosszul a dolgokat, de ez az én véleményem.

Köszönöm, hogy válaszoltál kérdéseimre!

Tóth Kitti

OLVASÓI LEVÉL

Amerikában vagyunk...

Álmunkban sem gondoltuk volna, hogy valaha is eljutunk e hatalmas földrészre. Amikor Amerikában élő barátaink látogatásra invitáltak, nem sokat gondolkoztunk, belevágtunk a nagy kalandba. 12 órás repülőút után megérkeztünk e hatalmas földrész egyik legnyugatibb városába, San Franciscoba. Barátaink segítségével azóta ismerkedünk a várossal és környékével. Látnivaló akad bőven, ami a mi, európai viszonyokhoz szokott szemünknek furcsa.

- Először is az utak, utcák és a forgalom. Az autóutak 4-5 sávok, az autók egymást érik. A városban lévő utcák is igen szélesek, meredekek, és ami igazán feltűnő, hogy nincsenek légvezetékekkel és különféle táblákkal telezsúfolva, a vezetékek a földbe vannak süllyesztve, a buszmegálló helye pedig az úttestre van felfestve, aláírva az arra járó autóbussz száma.

- A házak - a törésvonalra építés miatt - általában kétszintesek, fából készültek. A belvárosban természetesen vannak téglából és betonból épült toronyházak, de a zöm az előbbi. A házak előtt parányi kiskert különféle egzotikus zöldekkel és virágokkal, hiszen itt nincs tél, nem kell félni az elfagyástól. Kerítés sehol, legfeljebb lábazatig érő szépen nyírt sövény. Belül a lakások tágasak, általában több szobával és fürdőszobával, az alagsorban mosókonyhával, ahol óriási mosó- és szárítógép szolgálja a kényelmet. A szabadba te-regetni amúgy sem lenne célszerű, mert az Óceán miatt a levegő igen párás, a ruhák sohasem száradnának meg.

Ami mégis a legérdekesebb eddig számunkra, azok az itt élő emberek. Első látásra úgy tűnik, hogy nem is Amerikában, hanem Kínában vagyunk, mert annyi a kínaiakra jellemző arcvonás, de persze ez nem igaz. Módunkban volt részt venni egy partin, ahol rajtunk, magyarokon kívül 4 házaspár volt, akiknek minden tagja más nemzetiségű volt: német, francia, török, mexikói, indiai és kínai. De ez csak nekünk volt furcsa, ők már megszokták ezt a sokszínűséget. Az itteni emberek kedvesek, barátságosak, teljesen ismeret-

lenek mosolyognak ránk és köszöntenek, ugyanakkor nagyon lezserek, lazák.

Itt is láttunk hajléktalanokat, biztosan itt is van munkanélküliség, az életszínvonal mégis érezhetően magasabb, mint nálunk. Ennek eddig két okát tapasztaltuk. Az egyik, hogy jóval magasabbak a keresetek, mint nálunk, a másik pedig a meggondolt vásárlási szokásaik. Óriási áruházakban, bevásárló központokban mérhetetlen sok és sokféle áru, pl. krumpliból, hagymából, kenyérből, tejből stb. többféle-fajta kapható, olyan is, amit mi még soha nem láttunk. Állandó le-árazások vannak - nemcsak ruhaneműkből, de élelmiszerekből is. Az itteni emberek kihasználják ezeket a lehetőségeket, figyelemmel kísérik az akciókat, és már előre felkészülnek, gyűjtik a kuponokat és azokat felhasználva vásárolnak, sok-sok pénzt megtakarítva ezzel. Ugyanakkor mindenféle haszontalan dolgot is megvesznek, most például a Halloween-ra készülve a különféle tökök és maskarák tömegét, amivel a házat, a lakást díszítik és a gyerekeket felöltöztetik a külön erre a célra készített ruhákba.

No és az Óceán! A kutyakultusz, az étkezési és öltözködési szokások! Azt hiszem több oldal megtelne, ha mindenre részletesen kitérnék. Most ennyit a sokszínű benyomásból, mi pedig tovább gyűjtjük a néha megfontolandó tapasztalatokat.

Üdvözlettel Máté Pál és Máté Pálné

OLVASÓI LEVÉL

Önkéntesség – Adományozás

Községünkben két éve működik a Létminimum Alatt Élők Társasága (LAÉT). Páldy Ernőné Erzsike irányításával egy kis önkéntes csoport végzi az e munkával járó feladatokat. Amikor halottam róla elsőként az jutott eszembe „ami már ingyen van” az milyen is lehet?

Ma már tudom, mert személyesen meggyőződtem bőségesen áll rendelkezésre adományozható készlet, amiből mi nők kedvünkre válogathatunk. Kéthetente szerdán délutánonként lehet menni a piac mögötti faházba ruhák, cipők és bútorok között kinek-kinek szüksége szerint válogatni, illetve különböző élelmiszer adományt átvenni.

A fentiekén túl ezeknek, a délutánoknak van egy pozitív hangulata is, találkozunk ismerősökkel olykor segítséget, nyújtunk egymásnak a ruhák kiválasztásában, az élelmiszerek hazaszállításában.

Páldiné Erzsike személyében a társaság megfelelő koordinátorra talált. Figyelmességével, önzetlen odaadásával segíti a célt, hogy valóban a községünkben élő rászorult emberek, intézmények adományt kapjanak.

Jó, hogy községünkben létrejött ez a lehetőség, köszönet érte a támogatóknak, adományozóknak, a szállítóknak és nem utolsósorban Páldiné Erzsikének és segítőinek.

A jegyzetet készítette: Nász Margit és Varczag Ilona

Osztálytalálkozó

Örömteli izgatottsággal gyülekeztünk a rákóczi falvi Általános Iskola kapujában 2008. augusztus 30-án; immáron 50 éve, hogy elhagytuk annak padjait.

27 leány és 31 fiú fejezte be általános iskolai tanulmányait – 1958. évben; akiket bizony sokfelé sodort az élet.

Volt, akit azóta sem láttunk és nagy fejtörés árán ismertük fel.

Bementünk egy tanterembe, ahol Tímárné Fischer Magdolna igazgatónő kedvesen ismertette az iskola jelenét, valamint megnézhattuk a szép, új tantermekeket – hát mondhatom, lenyűgöző az elért fejlődés.

Ezután egyenként beszámoltunk egymásnak életünk eddigi alakulásáról, majd néma felállással emlékeztünk elhunyt tanárainkról és osztálytársainkról.

Zenés, táncos vacsorával ért véget e jeles évforduló; elhatároztuk, hogy 3 év múlva újra találkozunk.

Valamennyiünk nevében köszönetet mondok a találkozó szervezőinek; Barna Antalnak, Szénási Kálmánnak és Lengyel Ferencnek.

Lómen Gyuláné Sz.: Adorján Mária

CSALÁDI HÁZAK ELADÓK

Rákóczi falva Vasvári P. u 40.

Érdeklődni:

Mobil: 20/9742-182

Telefon: 56/441-349

Rákóczi falva Rákóczi út 77.

Jó állapotban lévő sarokülős ÉTKEZŐGARNITÚRA ELADÓ.

Telefon: 20/950-8770, 56/441-603

HÍRDETÉS

DISCOVER

OPEL

Ajándékutalványok
Rákóczifalvaiaknak

november 1 - december 20-ig

Válassza ki családjának a legjobbát!

Corsa utalvány

284.000 Ft*

*Corsa Essentia 1,2 vásárlása esetén

Astra Classic II utalvány

290.000 Ft*

*Astra Classic II Optima 1,4 vásárlása esetén

Astra Essentia utalvány

560.000 Ft*

*Astra Essentia 1,4 vásárlása esetén

Meriva utalvány

365.000 Ft*

*Meriva Essentia 1,4 vásárlása esetén

Vásárláskor kérjük mutassa fel az ajándékutalványt!

OPEL Inveszta

Szolnok, Bercsényi u. 1. • Tel.: 56/516-366
www.inveszta.hu • E-mail: opelinveszta@inveszta.hu

Kunszentmárton és Vidéke Takarékszövetkezetrél

- akciós 3 hónapos változó kamatozású betétlekötés, jegybanki alapkamat követő kamat, jelenleg évi 12 % , és 12,25 %
- új, saját ATM-ünkben havi 1-szeri felvétel ingyenes, most igényeljen hozzá bankkártyát, most nyisson új folyószámlát
- 2009.03.31-ig a havi díja ingyenes, + éves bankkártya díj 0 Ft.
- lakossági, vállalkozói hitelek széles választékával várjuk ügyfeleinket

Tudják, útba esik jövet menet a takarékszövetkezet, ahol készséggel segítünk pénzügyi gondjaik megoldásában.

SPORT

Sambala

Vajon mit takar ez a név? Kíváncsi voltam mivel is foglalkoznak, és kik járnak oda és miért.

Nagy jó dologra találtam falunkban, a Zrínyi utcában.

Egészségmegőrzés és karbantartás, erőnlét és fittség.

Minden ember erős és egészséges szeretne maradni idős korában is.

Ahhoz, hogy teljesítőképességünket sokáig meg tudjuk őrizni, szükségünk van jó immunrendszerre. Sok kutató abból indul ki, hogy az öregedési folyamat és az immunrendszer összefügg.

Erős immunrendszer a Hosszú Élet Titka!

Ezek a dolgok mind megtalálhatók Bognár Attilánál, mármint, hogy tudjuk erősíteni az immunrendszert.

Nagyon kedves, családias légkörben mindenkire odafigyelve történnek a gyakorlatok. Ajánlani tudom, mivel magam is személyesen kipróbáltam. Sokkal jobb volt a közérzetem, míg tudtam odajárni.

Kérdezem Attila feleségét Anit, hogy miként jött a gondolat, hogy munka mellett megcsinálják ezt a vállalkozást.

- Eddig is sportoltunk mind a ketten, csak másnál. Mivel tapasztaltuk, hogy számunkra is változást hozott az életünkbe, gondoltuk, széles körben megismertetjük az emberekkel a lehetőséget. Vásároltunk gépeket, azon kívül iskolát is elvégeztünk, így gyakorlatias módon tudjuk biztosítani a foglalkozásokat.

- Milyen típusú emberek járnak hozzátok?

- Szinte minden korosztály képviselteti magát, legyen az férfi vagy nő. Mivel van infrasaunánk, fekvő és álló szolárium, így más településről is megkeresnek minket.

- Vannak állandó vendégek?

- Igen, egy meghatározott időben jönnek rendszeresen. Van, aki azért, hogy fogyjon, van, aki azért, hogy szinten tartsa magát és van, aki valamilyen betegséget próbál gyógyítani.

- Történt-e már olyan, hogy orvos ajánlotta valakinek az edzőtermet?

- Igen, és valóban használt is a betegnek.

- Mire jó az infrasauna?

- Lehet testsúlyt csökkenteni, immunrendszert erősíteni, bőrpólusokat tisztítani, vérkeringést, érrendszert erősíteni és nem utolsó sorban pihenni, feltöltödni. Úgy működik, hogy 30-45° között a bőr alatti nedvet felmelegíti és ez hat kifelé. Ez által a méreganyag, mely felhalmozódik a testünkben, a bőrön keresztül távozik.

- Mire jó a szolárium?

- Mivel nyáron a napsütéssel megkapjuk a D vitamint, mely a csontok karbantartására jó, télen erre nincs lehetőség, mivel kevés a napsütés. Nem kétséges, hogy a napfénynek, szoláriumnak (ultraibolya-tartomány) nagyon jótékony hatása van. A téli szoláriumozás következtében nem fájnak úgy a csontjai a használónak. Bővebb felvilágosítást szívesen

Érdeklődni:

Bognár Attila

Rákóczifalva Zrínyi út 28.

Telefon: 20/513-7155, 20/227-6896

adunk a helyszínen.

- Elég szűkösen vagytok, mivel mindig vannak vendégek, hogy fértek el?

- Hamarosan megoldódik ez a probléma is, mert már készül egy másik helyen egy nagyobb terem, ugyan ebben az utcában. Reméljük, akkor még többen fognak felkeresni, mert az már korszerűbb lesz.

- Kívánok nektek sok sikert, sok elégedett vendéget.

A fentiekhez azt tudom hozzáfűzni, hogy minél több ember vegyen bátorságot és próbálja ki minél hamarabb, mert megéri.

Jobbágné

15.
RÁCOSA KUPA
RÁKÓCZIFALVÁN
a Sportcsarnokban

2008. november 30-tól,
vasárnaponként

Érdeklődni: Jaksa Tibor sportszervezőnél
Telefon: 30/407-1158

SPORT

Aki a Street fights-ban lelte meg örömét

Nehéz feladat előtt álltam. Úgy kellett elmennem interjút készítenem, hogy amiről az alanyommal beszélgetek, semmit sem tudok. Papp Tamás számos küzdősport mellett egy Magyarországon kevésbé ismert és elismert sportágat űz, még pedig az „utcai harcokat”. A kifejezés az angol „street fights” kifejezés tükörfordításából származik. Hiába kutattam, semmit nem találtam a sportágról, ami filmeket pedig ebben a témában láttam, nem hittem hogy valójában létezik. A Tamással való beszélgetésem után pedig azt kell, hogy mondjam: ez nem csak egy sport, ez életszemlélet.

- *Muszáj azzal kezdenem, hogy hiába kutattam, nem találtam információt erről a sportágról. Mióta van itthon jelen, és egyáltalán hogyan került Magyarországra?*

- Az égvilágon sehol nem beszélnek róla. Se könyvben, se újságban nem említik, mivel nagyon durva sport. Magyarországon nem is nagyon szeretik. Az utcai harcok mondhatjuk a sima kocsmai verekedésből indult el, de utána rájöttek az emberek, hogy különböző küzdősportok keverékéből sokkal egységesebb, sokkal tömörebb rendszert tudnak kialakítani. Ezt a sportágat Magyarországon még nem tudták elfogadni, ellenzik az emberek, holott külföldön nagyon nagy tisztelet övezi. Itthon még fejlődés vár a sportágra.

- *Hogyan jutottál el az utcai harcokig, és mióta foglalkozol vele?*

- 7 éves koromban kezdtem karatéval, majd egy nehezebb karatéra váltottam. Ezután szinte mindent kipróbáltam, ami küzdősport: kungfu, kapuera, jitekundo, thaibox majd az utcai harcok, amivel 11 éve foglalkozom. Pontosán azért tudtam belefogni, mert magasabb szintű tudást igényel, és minden, ami küzdelem, az egyben, itt összpontosul. Én ennek a híve vagyok, és többen vagyunk így ezzel közülünk. Ha már egyszer megtanultunk ennyi mindent, akkor ne ragadjunk le egy ág mellett se, hanem egyesítsük ezeket, legyünk nyitottak.

- *Melyek a legfontosabb szabályai ennek a sportágnak?*

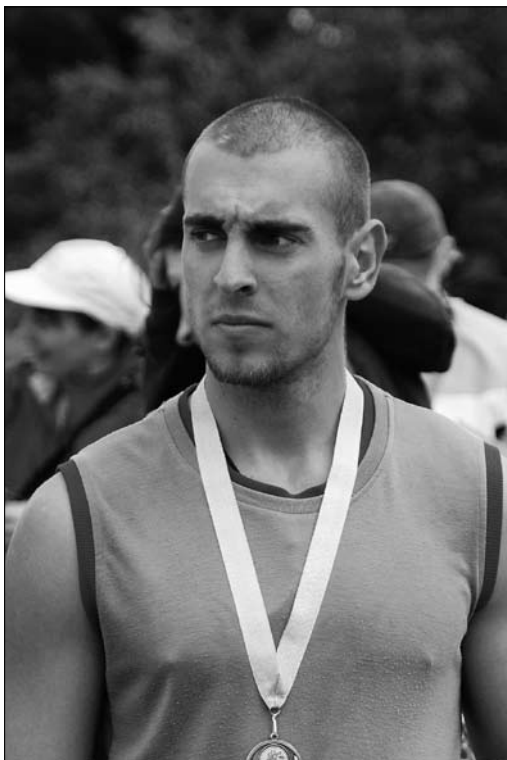
- Verseny előtt egy héttel, közvetlenül a verseny előtt és a verseny után doppingvizsgálaton kell átesni. Rövid nadrágot kell viselni, csukló- és bokarögzítőt, fogvédőt illetve ötuncias (öt ujjas) sárkánykesztyűt lehet használni. Három 5 perces menet van, ha ez idő alatt nem dől el, akkor van még egy menet, ha még ekkor se, akkor pontozásos bíráló dönt. A küzdelem teljes kiütésig vagy leléptetésig tart. Azonban

általában egy küzdelem nem tart három menetig...A küzdőtéren bármilyen „eszközt” lehet használni: bármilyen fogás-, fojtás-, törési technikát. Szemütés, hajhúzás, ágyékon rúgás tiltott. De mindent fel lehet használni, amit tanult az illető.

- *Ma Magyarországon ha valaki utcai harcokba akar fogni, az hol található edzőkre és milyen versenyzési lehetőségei vannak? S te milyen eredményeket értél el?*

- Debrecenben és Budapesten van egy-egy klub. Szolnokon is működött egy klub fél évig, a tagja voltam. De megszűnt, mert az emberek, akik

belefogtak, nem vették komolyan. Két-három hónap után megunták, kimaradoztak, végül nem jöttek. A versenyeket tekintve, az illegális, pénzdíjas versenyek minden városban jelen vannak. Nagyon kevés megfelelő (hivatalos) verseny van, így ha versenyezni akarunk, arra van lehetőség inkább, hogy más küzdősportok versenyein vegyünk részt. Számos versenyen vettem részt, összstílusú küzdelmekben pedig Európa-bajnok lettem. De én személy szerint a versenyzést mélyen elítélem. Nem azért tanul az ember önvédelmet hogy díjakat nyerjen, hanem azért, hogy meg tudja magát védeni. Én mindig is elleneztem a versenyeket, de muszáj volt elmenni, már csak az övek megszerzése miatt is. Ma már nem versenyzek, nem is tervezem, de naponta 5-6 órát töltök edzéssel, a

technikák finomításával, tökéletesítésével.

- *Mik a terveid a jövőre nézve? Folytatod, esetleg edzőként is szerepet vállalsz, vagy vannak más irányú terveid?*

- Vannak néhányan, akik rendszeresen járnak hozzám, hogy az önvédelem alapjaival ismertessem meg őket. De én ezért annyit kapok, hogy látom, boldog az illető. Örömet ad az, ha látom, hogy mások is örömeiket lelik a sportban, a mozgásban, mert sajnos a fiatalok manapság nem nagyon mozognak. Egyébként pedig katonának jelentkeztem nemrég. Az eredeti foglalkozásom szakács, de nem nagyon kedveltem a szakmát. Nem tudok magamnak csak olyan foglalkozást elképzelni, ahol nem kell négy fal között ülni. A mozgás elkerülhetetlen, nem tudok e nélkül élni. És persze folytatni akarom a küzdősportot, amíg csak bírom.

- *Köszönöm az interjút, céljaid eléréséhez pedig sok sikert kívánok!*

Hably Dóra

Macimúzeum

Pelle Ferenc
Macik között

Szeptember vége utolsó napján
kopogtam a Maciház ajtaján.
„Gyere be!”, - szólt ezernél több maci száj,
mikor beléptem, szemem mondta: „Állj!”

Megálltam, pislogtam, néztem..., néztek...,
én a macikat, mert megigéztek.
Rám mosolyogtak, én pedig vissza...,
macik szeme gyermekies, tiszta.

Közöttük sétálva beszélgettünk,
egymásnak meséltünk, nevetgélünk.
Egyik száz éves maci bölcsen szólt,
elmondta, régen milyen élet volt...

Akkor macit úri gyermek kapott,
amit később pór gyereknek adott.
Más idős maci világot látott,
hol béke honolt, megpihent, játszott.

Ide jövet hosszú utat tettek,
azóta mind jóbarátok lettek.
Közöttük sok ajándékként van itt,
nekik nem kellett elhagyni senkit.

Egyik fiatal vendégeket vár,
csecsemőnek meg keze-lába jár...
Két maci kislány új ruhát mutat,
három fiú díszdobozban kutat...

Jól nevelt macik..., szobájuk tiszta,
vendégeknek nem beszélnek vissza.
Asztalról, polcra nem ugrálnak le,
öröm, ha házuk gyermekkel tele.

Ha sok a vendég, mindenki szorgos,
ha pedig kevés, mosdik, ki foltos.
Szabadnapokon nagytakarítás,
munka közben nem illik a sírás.

Csend, rend fegyelem példa értékű,
látott tisztaság minta mértékű.
Különös gyűjtemény, ezt látni kell,
én amit láttam, nem felejttem el...

Jaj, nézzék el figyelmetlenségem...,
Miközben macik százait nézem,
Meglépetésemnek nincs határa,
várják Önt is Rákóczi falvára.

/2008. szeptember 30-án/

*A Macimúzeum „új lakó-
val” gazdagodott.*

*Jármy Miklós
és Kata*

*Minder Rezső,
„Csicsa bácsi”
maciját ajándékozta a mú-
zeumnak. A maci szárma-
zása: Svájc.*

*„Születése”: 1910-20-as
évek tehető.*

*Csicsa bácsi sportdiploma-
ta családból származott.*

*Nagyapja alapította a
budapesti műjégyűjteményt.*

*Köszönjük
az értékes ajándékot!*

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület
Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)
Tervező-szerkesztő, tördelő: Papp Imre grafikus
E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:
Balázs Antal, Császiné Csáti Réka, Czirmayné Kocsis Róza,
Hably Dóra, Hajdú Gergely, Jobbágné Ince Erzsébet, Kato-
na Gizella (KG), Mondy Viktor, Tóth Kitti, Ulviczki György,
Urbáné Kelemen Rózsa
Önkormányzati hírek: Mikó Bernadett

Civilszervezetek, intézmények híreit sajtó alá rendezte:
Császiné Csáti Réka **Iskolai hírek:** Hőnyiné Nagy Erzsébet
A Rákóczi Lapot terjeszti: Bíró Tibor vállalkozó (előfizetés:
Bíró Tibor vállalkozónál, 06/20/2226-774).

Rákóczilap Baráti Kör és a szerkesztőség telefonszáma:
06/20/3917-444

**A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvas-
ható a folyamatosan frissülő községi hivatalos honlapon:**

www.rakoczifalva.hu

Keleti Szél

címmel kiállítás nyílt a Bocs D' Art galériában
Mészáros László festőművész alkotásaiból
és a veszprémi Méretes Szabó Kft.
huszár-, valamint férfi és
női Bocskai-ruhakollekciójából.

